

பொலிவாசலில் அமைக்கப்பட்ட விடுதி
விடுதி கட்டிடம்
உணர்ச்சிகரமாக

4306

119659

பொது சன நூலகம்
பொலிவாசல்
9 MAY 1997
ம. நகராட்சி மன்றம்
பொலிவாசல்

1
புதி

மதுமலர்ச்சி கழகம்

200/0

தேசிய நூலைப் பிரிவு
மாநகர நூலக சேவை

தோட்டத் தொழிலாளர்
பற்றிய
உண்மைகளும்
பொய்மைகளும்

* 4

4306
o.c

* மாவலியான் *

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

82

வெளியீடு: மறுமலர்ச்சிக்கழகம்.
யாழ் பல்கலைக்கழகம்.

வெளியீட்டு எண்: பத்து

விலை ரூபா: நான்கு

119659
c.c.

301

பதிப்புரை

பல்தேசிய இனங்கள் வாழும் தீவாக இலங்கை அமைந்துள்ளது. ஆனால் பல்தேசிய இனங்களின் உரிமைகளையும் அங்கீகரித்து அவற்றுக்கு உகந்ததான ஓர் அரசமைப்பாக இலங்கை அமையவில்லை. சிங்கள இனம் தவிர்ந்த மற்றய இனங்கள் உரிமையற்றவையாக புறக்கணிக்கப்பட்டன. தேசிய இனப்பிரச்சினையானது விஞ்ஞான பூர்வமாக அணுகப்படாததால், பாரிய தேசிய இன நெருக்கடி இத்தீவில் ஏற்பட்டுள்ளது. இத்தகைய விஞ்ஞான பூர்வமற்ற அணுகு முறையே தமிழ் பேசும் மக்கள் தனி அரசாக பிரிந்து போவதற்கான போட்டம் எழுவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. எனவே ஒன்று மட்டுமே எமக்குத் தெளிவு, அதாவது மற்றய இனங்களின் தனித்துவமும் உரிமைகளும் அங்கீகரிக்கப்படாமல், விடும்பட்சத்தில் அவை தவிர்க்க முடியாதவாறு உரிய போராட்டங்களை தோற்றுவிக்கின்றன.

இங்கவகையில் தமிழ் பேசும் மக்கள் மத்தியில் காணப்படுகின்ற பல்வேறு பிரிவுகளுக்கிடையிலான பிரச்சினையை நாம்

விஞ்ஞான பூர்வமாக நோக்க வேண்டும். வெறுமனே தாம் சார்ந்த இனம் என்ற கண்ணோட்டத்தில் வைத்துக் கொண்டு பிரச்சினையை அணுகக்கூடாது. தமிழ் பேசும் மக்கள் எனும் போது அதில் மூன்று பிரிவினர் அடங்குகின்றனர்.

1. இலங்கைத்தமிழர்
2. இந்தியத்தமிழர்
3. முஸ்லீம் தமிழர்

இத்தகைய பிரிவுகளுக்கிடையே ஒவ்வொரு பிரிவினரின் தனித்துவங்களும் அங்கீகரிக்கப்பட்டு விஞ்ஞான பூர்வமாக ஒருங்கிணைப்பதன் மூலமே தமிழ் பேசும் மக்கள் என்பதன் பேரான ஐக்கியம் உண்மையில் சாத்தியப்படும். இது மலையகமக்கள் முஸ்லீம் மக்கள் சம்பந்தமாக அவர்களின் தனித்துவமான பிரச்சனைகள் என்ன அவர்கள் இலங்கைத் தமிழர்களில் இருந்து தனித்தனியே வேறுபட்ட தனித்துவமான தேசிய ஆனமா அல்லது தேசிய இனத்துக்கு குறைவான அந்தஸ்துக்கேயுரிய தேசிய இனமா அல்லது தமிழ் பேசும் மக்கள் என்றவகையில் மொத்தத்தில் தேசிய இனமா என்ற வாதப் பிரதிவாதங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன.

இச்சிறு நூலானது மலையகமக்கள் சம்பந்தமானதாக அடையதால் அதையொட்டி சில விடயங்களை நோக்குவோம். மலையகமக்கள் பற்றி இன்று பிரதானமாக மூன்று விதமான கருத்துக்கள் உள்ளன.

1. மலையகமக்கள் ஏனைய தமிழ் பேசும் மக்களுடன் இணைந்த ஒரு தேசிய இனம். அந்த வகையில் அவர்கள் மற்ற இரு தமிழ் பேசும் மக்கள் பிரிவில் இருந்தும் வேறுபட்ட ஒரு தனித்தேசிய இனமல்ல.
2. தேசிய இனத்துக்கு குறைந்த அந்தஸ்துடைய இனம்
3. தனித்துவமாக மலையகமக்கள் ஒரு தேசிய இனம்.

இம் மூன்று கருத்துக்களுள்ளும் இந் நூல் மூன்றாவது கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு கருத்துக்கள் தோன்றுவதன் மூலம் ஒரு சரியான கருத்துப் பிறக்கலாம். அந்தவகையில் இதனை ஒரு கருத்தாகப் பிரசுரிக்கின்றோம். இந்நூலில் மலையகமக்கள் ஒரு தேசிய இனமா அல்லவா என்ற வாதப்பிரதிவாதங்கள் ஒரு புறமாக இருக்க மலையகமக்களின் பிரச்சினையை வெளியிடுவதில் இந் நூல் பிரதானபங்குவகிக்கின்றது. பொதுவில் சரியான சிந்தனையில் ஒரு தக்க தீர்வையும் கண்டு கொள்வதில் இந்நூல் ஒரு பங்களிப்பை செய்யக்கூடும் என்ற நம்பிக்கையில் இதனை வெளியிடுகின்றோம்.

இப்பொழுது ஒரு சிறு நூல் வடிவில் வரும் இப் பிரசுரமானது தளிர் இதழ்களில் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த தொடர்கட்டுரைகளை உள்ளடக்கி ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இந் நூல் பற்றிய கருத்துக்களையும் விமர்சனங்களையும் வரவேற்கிறோம்.

யாழ். பல்கலைக்கழகம்

திருநெல்வேலி

யாழ்ப்பாணம்

தை 1986

மறுமலர்ச்சிக்கழகம்

தோட்டத் தொழிலாளரைப் பற்றிய உண்மைகளும் பொய்மைகளும்

A. மாவலியான்

மலையக தமிழரில் 93.05 வீதத்தினர் (ஆண்களில் 87.8% பெண்களில் 98.3%) தொழிலாளராவர். இலங்கையில் மொத்த உழைப்பாளர் படையில் 1/6 பகுதியையும் தொழிலாளர் படையில் 1/3 வீதித்தையும் இவர்கள் கொண்டுள்ளார்கள். இதை விட மூழு பெண் உழைப்பாளரில் 36.5 வீதத்தையும் தொழிற்சங்கங்களில் அங்கத்துவம் வகிக்கும் பெண் உழைப்பாளரில் 75% வீதத்தையும் மலையக பெண் தொழிலாளர்களே வகிக்கிறார்கள். இலங்கையின் ஏற்றுமதி வருவாயில் 50% தனை (1968ல் இது 75.55 வீதமாக இருந்தது) தேயிலை, ரப்பர் ஆகிய இரு பயிர்களும் பெற்றுக்கொள்ளினர். இவ்விரு பெருந்தோட்டங்களும் மலையக தமிழ் தொழிலாளரின் உழைப்பிலேயே தங்கியுள்ளன. இதைத் தவிர ஒரே தொழிலில் ஒரு குறிப்பிட்ட வரலாற்றுப் பின்னணியை உடைய ஒரே வகை மக்களை இவ்வளவு பிரமாண்டமான எண்ணிக்கையில் கொண்டுள்ள வேறு எந்த துறையும் இலங்கையில் கிடையாது.

தோட்ட தொழிலாளர் வேறெந்த தொழிலாளரையும் விட தொழிற்சங்கங்களில் ஸ்தாபனப்பட்டுள்ளனர். ஒரே நாளில் 6 லட்சத்திற்குமே அதிகமான மக்கள் ஸ்தாபனப்பட்டு ஒரு வேலை நிறுத்தத்தையோ, வேறெந்த போராட்டத்தையோ நடத்த முடிய

மானால் அது தோட்ட தொழிலாளர் மாத்திரமே! இதிலிருந்து தெரிவதென்ன? தோட்டத் தொழிலாளரின் உணர்வு பூர்வமான ஆதரவு கிடைக்கும் வரைக்கும் மொத்த தொழிலாள வர்க்க இயக்கமும் சரி, முழு மக்கள் இயக்கமும் சரி பிரமாண்டமான எந்தவொரு வெற்றியையும் அடைய முடியாது.

இதனை தொழிலாள இயக்கத்தின் தலைவர்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்களோ இல்லையோ நிச்சயமாக ஆளும் வர்க்கம் புரிந்து கொண்டுள்ளது. அதனாற்றான் மலையக தொழிலாளரை ஏனைய மக்களிலிருந்து தனிமைப்படுத்தவும் அதன்மூலமாக தொழிலாள வர்க்க இயக்கத்தை பிளவுபடுத்தி பலவீனப்படுத்தவும் பல்வேறு தந்திரோபயங்களைக் கையாண்டு வருகிறது. இதன் மூலம் இரு நன்மைகளை ஆளும் வர்க்கம் பெற்று வருகிறது. ஒன்று மலையக தோட்ட தொழிலாளரை தனிமைப்படுத்தி தேசிய இன ஒடுக்கு முறையுடன் கூடிய மூர்க்கமான சுரண்டலின் மூலம் பெருவாரி லாபம் ஈட்டி வருகிறது. இரண்டு மறுபுறத்தில் பல்வேறு பொய் மைகளை பரப்பி பல்வேறு தேசிய இனங்களிடையே பிளவை திட்டமிட்டே விசாலமாகக் பிரித்தாளும் ராஜதந்திரத்தால் தனது நலன்களை பாதுகாத்துக் கொள்கிறது.

சிங்கள பாட்டாளி வர்க்கம்வரலாற்றில் பலமகத்தான சாதனைகள் புரிந்துள்ளது, பல்வேறு போராட்டங்களை அநீதிக்கும், ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் எதிராக தலைமை தாங்கி சென்றுள்ளது. வீரத்தியாகங்கள் புரிந்துள்ளது. ஆனால் இன்று அளும் வர்க்கத்தின் பொய்மைகளை நம்பி சித்தாந்த அடிமைத் தனத்திற்குள்ளாகி பல சமயங்களில் பிற தேசிய இனங்களைச் சேர்ந்த தமது வர்க்க சகோதரர்களை படு கொலை செய்யுமளவிற்கு பாரதூரமான அநீதிகள் இழைத்து வருகிறது. வேண்டுகோளால் 77,81 ஆகஸ்ட், 83 ஜூலைகளில் நடைபெற்ற அநாகரிகமான செயல்களை நினைவு கூறுவோம். தம்மோடு எவ்விதத்திலும் தசராறுக்கு வந்திராத மலையக தமிழ் தொழிலாளரே இவ்வன் செயல்களில் மிக மோசமமாக பாதிக்கப்பட்டனர்.

சிங்கள மக்கள் ஏன் அவ்வாறு காட்டுமிராண்டித்தனமாக நடந்து கொண்டனர்? ஏனெனில் ஆளும் வர்க்கம் தனது சொந்த நன்மைக்காக திட்டமிட்டு பொய்மைகளைப் பரப்பி தப்பெண்ணங்களை ஊட்டி வளர்த்து வருகிறது. இதன் மூலம் தேசிய இன வெறியைத் தூண்டி வன்செயலுக்கு தூயமிட்டு சகல பாவங்களையும் இனத்தின் பெயரால், மொழியின் பெயரால், தேசபக்தியின் பெயரால் செய்யும் படி அறைகூவல் விடுகிறது. இவ்வாறு ஏனைய சூடேறிய பிரதான பிரச்சனைகளில் இருந்து மக்களின் கவனத்தை திசைதிருப்பி முழு மக்களையும் விஷேடமாக சிங்கள மக்களை அடிமைப்படுத்துவதில் ஆளும் வர்க்கம் வெற்றி பெற்று வருகிறது. எனவே ஆளும் வர்க்கத்திற்கு பிற தேசிய இனங்களின் கழுத்தை நெரிப்பதற்கு உதவி செய்து கொண்டிருக்கும் வரைக்கும், தேசிய தப்பெண்ணங்களிலிருந்து விடுதலை பெறும் வரைக்கும் சிங்கள மக்கள் தமது விடுதலையை பெறமுடியாது. ஐரிஷ் பிரச்சினையில் இங்கிலாந்து தொழிலாளருக்கு மார்க்ஸ் இதைத்தான் இப்படி கூறினார். "பிற தேசிய இனங்களை ஒடுக்கும் எந்த ஒரு தேசிய இனமும் தனது விடுதலையைப் பெற முடியாது."

எனவே சிங்கள மக்கள் தேசிய தப்பெண்ணங்களிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்கு உதவும் முகமாக முதற்படியாக மலையகத் தமிழ்த் தொழிலாளர் பற்றிய சில திட்டமிட்ட பொய்மைகளைப் பற்றி ஆராய்ந்து உண்மையைப் புரிய வைப்பதே இச்சிறு நூலின் நோக்கமாகும்.

பொய்மை : ஒன்று

"மலையக தமிழர் தற்போது வாழுகின்ற பிரதேசம் கண்டி சிங்கள விவசாயிகளுக்கேயாகும். தென்னிந்தியாவிலிருந்து இங்கு வந்து கண்டி சிங்களவரின் காணியை அபகரித்துக் கொண்டு அவர்களை துரத்தியடித்த கயவரே தோட்டத் தொழிலாளர். எனவே எமது முன்னோர்கள் பறிகொடுத்த காணியை மீட்டுவது எமது தேசிய

யக் கடமை. மலையத் துறை மீழ வஞ்சம் தீர்ப்பது, பழிக்கும் பழி வாங்குவது. எமது தேசியத்தொடர்.”

இத்தகைய உணர்ச்சியை தூண்டவல்ல மேடைப் பேச்சுக்கள் 1977ம் ஆண்டு தேர்வின் போது அடிக்கடி கேட்டன. பள்ளிப் பாடப்புத்தகங்கள் முதல் பல்வேறு “வரலாற்று” நூல்கள் வரை இதனை ஒட்டிய கருத்துக்களை வெளியிடுகின்றன. அரசாங்க கொள்கை வகுப்போர் கூட திட்டங்கள் தீட்டும்போது இத்தகைய கண்ணோட்டத்தையே வெளிப்படுத்துகின்றனர். உதாரணமாக நட்சா, கிராமதோட்ட ஒன்றிணைப்பு, நில சீர்திருத்தம் போன்ற அரசாங்கம் மலையகத்தில் மேற்கொண்ட சகல திட்டங்களும் மலையக தமிழரை வெளியேற்றி விட்டு அவர்கள் தொழில்புரியும், அல்லது குடியிருக்கும் காணிகளை சில்கள் கிராமவாசிகளுக்கு “மீட்டுக்கொடுப்பதையே” இலக்காக கொண்டிருந்தன.

உண்மைகள் இனிப் பேசும்

1. கோயிர்காணிச் சட்டம், முடிக்குரிய காணிச் சட்டம், பயனற்ற காணிச் சட்டம் ஆகிய பிரித்தானியரால் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டங்கள் கண்டி இராச்சியத்தில் விவசாயத்திற்குட்பட்டிருந்த கணிசமான அளவு நிலங்களை பெருந்தோட்ட பயிர்ச் செய்கையின் கீழ் பலவந்தமாகக் கொண்டு வந்தன என்பதும் இதனால் கண்டிய விவசாயிகள் பெரும் பாதிப்பிற்குள்ளாகினர் என்பதும் மறுக்க முடியாத வரலாற்று உண்மைகள். ஆனால் இவை மிகைப்படுத்தப்படுகின்றன. அத்துடன் பிரித்தானியருக்கும் எமது ஏகாதிபத்திய அடிவருடி “தலைவர்கள்” மீதும் எழுவேண்டிய நியாயமான வெறுப்பும் ஆத்திரமும் அப்பாவி தோட்ட தொழிலாளர் மீது திசைதிருப்பப்படுகின்றன.

மேற் கூறிய சட்டங்களை நிறைவேற்றியது முதல் சிங்கள மக்களை வெளியேற்றி விட்டு அந்நிலங்களை உடமையாக்கிக்

கொண்டது வரை சகல காரியத்தையும் செய்கது யார்? மலையகத் தமிழர்? இல்லவே இல்லை. பிரித்தானியர் அவனுக்கு அப்போது பக்க பலமாக நின்றது வேறு யாருமல்ல. எமது இன்றைய “சிங்கள வீரர்களான” கௌரவ சிறில்மெத்யூக்களின் தந்தையர் தாம். அவர்கள் தான் அக்காணிகளை வெள்ளையனுக்கு வால்பிடித்து 25 சதவீதம் அளவைச் செலவைச் செலுத்தி வாங்கியவர்கள் மலையக தொழிலாளரல்ல.

2. பிரித்தானியர் மிலேச்சத்தமைமான இக் காரியத்தைச் செய்யும் போது இங்கிலாந்தில் விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்தி பஞ்சத்தாலும், சாவினாலும் அவர்களை புதிய அச்சில் வார்த்து தனது தொழிலாள படையை உருவாக்கிக் கொண்ட ஒரு செயல் முறையை இங்கு கடைப்பிடிக்கவில்லை. மாறாக தென்னிந்தியாவிலிருந்து பெருந்தோட்டத்திற்கு தேவையான தொழிலாளரை தருவித்தனர். சிங்கள விவசாயிகளை அருகிலிருந்த பெருந்தோட்ட பயிர்ச்செய்கைக்கு ஒவ்வாத கிராமங்களில் குடியமர்த்தினர். இதனாற்றான் இன்றளவும் பெருந்தோட்டங்களைச் சுற்றிலும் கிராமிய அமைப்பு முறை சிதையாமல் காணப்படுகிறது.

3. சில இனவாத வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கூறுவதைப் போல் அன்றைய கண்டிய நிலம் விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமானதாக இருக்கவில்லை. மாறாக நிலம் அரசனுக்கும், அவளின் பிரதானிகளான பெரும் நில பிரபுகளுக்கும், மதபீடத்திற்கும் சொந்தமாக இருந்தது. சிங்கள விவசாயிகளோ நிலப்பிரபுக்களின் பண்ணை அடிமைகளாக சொல்லொண்ணாத துயரில் உழன்றனர். தமது ஏசமானருக்கு வரி செலுத்த முடியாமல் அவதியுற்றனர்.

4. இன்று தேயிலையாலும், ரப்பராலும் மூடப்பட்டு பரந்து விரிந்துகிடக்கும் எல்லா நிலப்பரப்பும் அவர்கள் கூறுவதைப்போல அன்று விவசாயத்திற்குட்பட்டிருக்கவில்லை. எல்லா பகுதிகளிலும் மக்கள் வாழவில்லை. அன்று நிலையது கிராமிய இயற்

கைப் பொருளாதாரம். இது நெற்பயிர்ச் செய்கையை மையமாகக் கொண்டிருந்தது. கடல் மட்டத்திலிருந்து 3000 அடிக்கு மேற்பட்ட உயர் மலை நாட்டில் நெல் விளையாது என்பது மூன்றாம் வகுப்பு மாணவனுக்குக் கூட தெரியும். எனவே 3000 அடிக்கு மேற்பட்ட உயர் மலை நாட்டில் நெல்லை அடிப்படையாகக் கொண்ட கிராமங்களோ, மனித குடியேற்றங்களோ அமையவில்லை. அமைந் திருக்கவும் முடியாது. உண்மையில் கரடி, புலிகள் வாழ்ந்த காட்டை அழித்து பெருந்தோட்டங்களை அமைத்து அதில் முதன்முதல் குடியேறியவர்கள் தோட்ட தொழிலாளர்களே. அது அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட பிரதேசம் தேசிய தப்பெண்ணங்களுக்கு அப்பால் இருந்து நேர்மையாகவும், நேரடியாகவும் கூறுவதாயின் அது அவர்களுக்குச் சொந்தமான பூமி, பெருந்தோட்ட அபிவிருத்தியால் உருவான ஏனைய தொழில் வாய்ப்புகள்க்காக (உதும் ரயில்வே வர்த்தகம்) அங்கு அதன் பின்னர் சென்று குடியேறிய ஏனையோரே அம் மண்ணுக்கு அந்நியர்கள். இதனாற்றான் மத்திய உயர் மலைநாட்டில் 200 வருடத்திற்கு முற்பட்ட ஒருகட்டத்தைத் தானும் இன்று காணமுடியவில்லை.

5. 3000 அடிக்கு கீழ்ப்பட்ட கண்டிய பிரதேசம் கூட முழுமையாக சிங்கள மக்களின் குடியேற்றத்தை கொண்டிருக்கவில்லை. ஆற்றுப்பள்ளத் தாக்குகளும், புரதான நீர் பாசனத்திற்குக்கந்த மலைச் சாரல்களுமே நெற் பயிர்ச்செய்சைக்கு ஏற்றனவாய் இருந்தன. இந் நிலங்களில் மாத்திரமே ஐதாக ஆங்காங்கே ஒன்றிரொன்று நெருக்கமாக இணையாத கிராமங்கள் காட்சியள்தின. இதனை அன்றைய சனத் தொகையிலிருந்து தெளிவாக உணரலாம். கோப்பி பயிர்ச்செய்கை ஆரம்பமான 50 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் அதாவது 1871ல் இலங்கையின் மொத்த சனத்தொகை 24லட்சம் மாத்திரமே. இது என்ன இனத்தவரையும் (அப்போதைய 1/2 லட்சம் தோட்ட தொழிலாளரையும்) உள்ளடக்கியதாகும் எனவே இன்றிருப்பதை போன்று எங்கும் பரவிய

அடர்த்தியான குடியேற்றத்தை அன்றைய சூழலுக்குள் தேடுவது குழந்தைத்தனமான கற்பனையோடு திரிபானமே.

6. கண்டிய நிலத்தை (சிங்கள மக்களிடமிருந்து பறிமுதல் செய்யப்பட்டவை உட்பட) லிப்டன். புருக் பொஸ்ட் போன்ற பிரித்தானிய ராட்சத கம்பனிகள் மாத்திரம் வாங்கவில்லை. இலங்கையின் பிற்காலத் தலைவர்களின் பெற்றோரும் வான்சுனர். 1948ல் ஐ.தே.கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினரில் 80% வீதத்தினர் தோட்ட சொந்தக் காரராய் இருந்தனர், முன்னாள் அமைச்சர் சிறீல் மெத்யூவின் தந்தையாருக்கும் ஏராளமான தோட்டங்கள் இருந்தன. ஆகவே கண்டிய சிங்களவரின் நலத்தைக் கவர்ந்த கள்வர்கள் இவர்கள் தாம் தோட்ட தொழிலாளர் அல்ல.

7. இவற்றை விட மற்றொரு உண்மை மறைக்கப்படுகிறது. தோட்டத்தொழிலாளர் இலங்கைக்குத் தாமதமாக வரவில்லை. வஞ்சகமாக வரவழைக்கப்பட்டனர். இதோ சில சான்றுகள்:

(அ) தோட்ட உரிமையாளரின் ஏஜெண்டுகளான பெரிய கங்காணிமார்கள் எவ்வளவு தான் ஆசை வார்த்தைகள் கூறிய போதும் தென்னிந்தியாவில் தமது கிராமத்தை விட்டு இன்றைய தோட்டத் தொழிலாளரின் மூதாதையர் எனினும் வெளியேறவில்லை. பிரித்தானியருக்கு எதிர் பார்த்தளவு பெரும் தொகையான கூலிகள் கிடைக்கவில்லை. இதனால் தென்னிந்தியாவில் சில மாவட்டங்களில் மாத்திரம் செயற்கையாகத் திட்டமிட்டு பஞ்சம் இவர்களை வெளியேற்றுவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது.

(ஆ) அவர்கள் தமது கிராமங்களிலிருந்து கால் நடையாக தமது துயரம் தோய்ந்த பயணத்தைத் தொடங்கினர். இந்தியாவிலோ, இலங்கையிலோ போக்குவரத்து வசதிகள் அப்போது இருக்கவில்லை. கடல் பிரயாணத்திற்கு ஸ்டீமர் இல்லை. தமது சிறு உடமைகளை வழியில் கொள்ளையரிடம் பறிகொடுத்து, ஆற்ற

தவர் போக எஞ்சியவர்கள் பல வாரங்கள் தொடர்ந்து நடந்தும் இடையிலுள்ள கூடலை தோணியில் கடந்தும் மத்திய மலை நாட்டிற்கு அழைத்து வரப்பட்டனர். அரசாங்கத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு ஆய்வின்படி (1841-49) 8வருடங்களுக்குள் இத்தகைய பிரயாண கூலங்களாலும் மருத்துவ வசதியின்மையாலும், தோட்டத் துறைமாரின் துறைத்தனத்தாலும் 70,000 பேர் அல்லது 25% மானேர் ச, ஏற்புசுளைப் போல் செத்து மடிந்தனர். தோட்டங்களில் சாட்டையடி, நாய்க்கடி, வசை இவைகளுக்கு மத்தியில் தான் இவர்கள் வேலை செய்தனர்.

(ஆ) இத்தகைய மனிதாபிமானமற்ற நிலைமைக்கு எதிராக இந்தியாவில் மாத்திரமல்ல பிரித்தானியாவில் கூட எதிர்ப்புகளும்பியதால் 1839ல் இந்திய அரசாங்கம் இந்திய தொழிலாளர் வெளியேறுவதை தடை செய்தது. இலங்கை அரசாங்கம் அவர்களது நலனுக்கு உத்தரவாதமளிக்கும் பல சட்டங்களை இயற்றி, தொடர்ந்து மன்றாடியதால் 8வருடங்களுக்குப் பின்னர் (1847ல்) இத்தடை நீக்கப்பட்டது.

எனவே, இவர்கள் அடிமைகளாக இங்கு வஞ்சகமான முறையில் வருவிக்கப்பட்டனரே தவிர எசமானராக வரவில்லை.

8. பிற்காலத்தில் கூட எமது "தலைவர்கள்" தென்னிந்தியாவில் இருந்து தொழிலாளர்களை வரவழைப்பதை ஒருமனதாக ஆதரித்தனர். இவர்கள் தாம் பிற்காலத்தில் இந்திய எதிர்ப்பு வாத்தினதும் தோட்டதொழிலாளர் பற்றிய பொய்மைகளை உருவாக்குவதிலும் தந்தையராக திகழ்ந்தனர்

(அ) 1930 களில் ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடியினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் ஆத்திரத்தையும், கவனத்தையும் திசைநீருப்புலவதற்காக "இந்திய எதிர்ப்பு" வாசம் உருவாக்கப்பட்ட போது என். எம். பெரேரா 1937ல் அரச சபை (State Council) யில் "தோட்ட தொழிலாளரை இந்தியாவிலிருந்து வரவழைப்ப

தற்கான அனுமதி பத்திரங்களை இனிமேல் வழங்கக் கூடாது" என்ற பிரேரணையை சமர்ப்பித்தார். இந்த பிரேரணை 25க்கு 5 என்ற வாக்கு வித்தியாசத்தால் தோற்கடிக்கப்பட்டது. ஒருவர் மாத்திரம் வாக்களிக்கவில்லை. அன்று அரச சபையிலிருந்த பெரும்பாலான அங்கத்தவர்கள் தோட்ட உரிமையாளர். அவர்கள் தமது "மலிவான கூலிகளை" இழக்க விரும்பவில்லை.

(ஆ) இலங்கை இந்திய பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்காக இலங்கை வந்த நெருவின் முயற்சிகள், தோல்வியற்றதால் ஆத்திரமுற்ற இந்திய அரசாங்கம் 1939ல் இந்தியத் தொழிலாளர் இறக்குமதியை முற்றாகத் தடைசெய்தது. அத்தடையை நீக்குமாறு வேண்டுவதற்காக இலங்கையிலிருந்து மேல்மட்டத் தூதுக்குழு ஒன்று இந்தியாவுக்குச் சென்றது. அத்தூதுக்குழுவில் மலையகத் தமிழரை "நாடற்றவரா" க்குவதில் மூல கர்த்தாவாக திகழ்ந்த D. S. சேனநாயக்காவும் அங்கத்துவம் வகித்தார்.

இதிலிருந்து எமது "சிங்கள வீரர்கள்" தாம் மலையக தோட்டதொழிலாளரை வரவழைப்பதில் முன்னணி வகித்தார்கள் என்பது புலனாகவில்லையா?

பொய்மை : இரண்டு

"மலையகத் தமிழர் இந்தியாவிலிருந்து தொழில் வாய்ப்புக்காக இங்கு வந்தவர்கள். சிங்கள மக்களுக்கு கூலிகளாக குற்றேவல் புரியும் உரிமை மாத்திரம் தான் அவர்களுக்குண்டு. தவிர இந்நாட்டில் எவ்வித தேசிய உரிமையும் அரசியல் உரிமையும் கிடையாது."

இந்த தேசிய ஆதிக்கவாத கருத்தை சற்று ஆராய்வோம். உலகில் பல்வேறு வகையான குடிபெயர்ச்சிகள் (Migrations) நடந்தேறி உள்ளன. அவற்றுள் இரு பிரதான வகைகளை இங்கு ஆராய்வோம்.

1. பலத்தகாரமாக குடியேறியவர்கள்

ஒரு மக்கள் கூட்டம் மற்றொரு நாட்டை ஆக்கிரமித்து அந் நாட்டின் குடிசைகளை ஆயுத பலத்தில் அடக்கி ஒடுக்கிவிட்டு அல்லது முற்றாக அழிக்கொழிந்துவிட்டு அந் நாட்டை பலாத்காரமாக சொந்தமாக்கிக்கொண்ட நிகழ்ச்சிகளை உலக வரலாற்றில் காரணமாக இடம்பெற்றுள்ளன.

அவுஸ்திரேலியாவில் ஆதிக்குடிகளான அபரோஜின் மக்களை கொன்று குவித்து உயிரோடு எஞ்சியவர்களை ஒரு சிறு பிரதேசத்தில் சிறைவைத்திருக்கும் வெள்ளை நாகரீகத்துக்குப் பெயர்காள் அவுஸ்திரேலியா.

டாஸ்மேனிய நாட்டின் ஆதிக்குடிகளான டாஸ்மேனியர்களை அவர் தானும் உயிரோடு இல்லாமல் முற்று முழுதாக துவம்சம் செய்துவிட்டு அவர்களை பிணைக் குவியல் மீது எழுப்பப்பட்டது தான் டாஸ்மேனியா.

இங்கா, மசயா நாகரீகத்தை அழிக்கொழித்து, செவிநிந்தியரின் செங்குருதியால் எழுதப்பட்டதுதான் அமெரிக்க நாகரீகம்.

இங்கெல்லாம் உண்மையான நாட்டின் சொந்தக்காரர்கள் ஒன்று கடிமைகளாக்கப்பட்டுள்ளனர். அல்லது முற்றாக அழிக்கொழிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

அத்துமீறிக் குடியேறியவர்கள் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட நாட்டின் சொந்தக்காரர் ஆகிவிட்டனர்.

2. பலாத்காரத்தைப் பிரயோகிக்காத குடியேற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. அவற்றுள் கிஸ்பியன் சம்பந்தப்பட்ட காலனி தோற்றத்தோடு ஒட்டிய பெருந்தோட்டப் பயிற்சீசெய்கை உருவான போது 'கலிப்ப்டாஸ்கள்' குடிபெயர்ந்ததை மாத்திரம் இங்கு ஆராய்வோம்.

சீலா, இந்தியா, ஆபிரிக்கா போன்ற நாடுகளின் அன்றைய பின் தங்கிய நிலையை சாதகமாகக் கொண்டு காலனியல், அரபியல் காட்டுமிராண்டித்தனத்தால் தமது பெருந்தோட்டங்களுக்கு 'மலிவான கூலிகளை' பல்வேறு வழிகளில் காலனியல் வாதிகள் குடிபெயரச் செய்ததாக வரலாறு அறியும்.

இலங்கை, பர்மா, தென்ஆபிரிக்கா, மேற்கிந்திய தீவுகள் பிஜித்தீவு போன்ற நாடுகளுக்கு சீனரும், ஆபிரிக்காவில் இருந்து மிலேச்சத்தனமான அடிமை வியாபாரத்தின் மூலம் அமெரிக்க, வத்தின் அமெரிக்க நாடுகளுக்குப் பிடித்துச் செல்லப்பட்ட நகரோ மக்களும் இப்பிரிவில் அடங்குவர்.

இவ்வாறு குடியேறிய மலேசிய சீலர் அந்நாட்டில் ப்ரஜைகள் ஆகிவிட்டனர். அமெரிக்கக் கண்டத்தில் பாபும நீக்ரோக்கள் அந்தந்த நாட்டின் குடிகளாகிவிட்டனர். ஆனால் இலங்கையில் மாத்திரம்தான் இன்னமும் ஒரு சாரர் நாடற்றவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர்.

ஒட்டுமொத்தமாக ஆராயுமிடத்து இவ்வாறு பிறந்தகத்தை விட்டு மற்றொரு நாட்டுக்கு வஞ்சகமாகவோ பலாத்காரமாகவோ 'மலிவான உழைப்புப் படடாளமாக' குடிபெயர்க்கப்பட்டோர் தாம் குடியேறிய நாடுகளை தமது கடின உழைப்பால் வாழவைக்கிறார்கள். அவர்களால் அந்த நாடுகளுக்கு எதுவித தீங்கும் ஏற்பட்டதில்லை. ஆனால் அவர்கள் தேசிய இன அடக்கு முறையுடன் கூடிய படுமோசமான சுரண்டலுக்கு உள்ளாகின்றார்கள். இரண்டாந்தர, மூன்றாந்தர ப்ரஜைகளாக நடத்தப்படுகின்றார்கள். இங்கெல்லாம் வர்க்கச் சுரண்டல் தேசிய இன அடக்குமுறையில்லாந்து பிரிக்கமுடியாதபடி இணைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

ஆயுத பலத்தால் நாடுகள் அபகரித்தவர் ஆள்வோராதி விட்டனர். இன்று அமெரிக்கரைப் பார்த்து 'அமெரிக்கா செல்வோம்.

விந்தியர்களுக்குச் சொந்தமானது. நீங்கள் உங்கள் தாய் நாடான பிரித்தானியாவுக்குத் திரும்பிச் செல்லுங்கள்” எனயாராவது கூறினால் அது உபத்தியங்காரனின் பிதற்றலாகவே இருக்கும். ஒரு வரலாறு தொந்த ஜனநாயகவாதிகளும் “அமெரிக்கர்களை நீங்கள் பிரித்தானியாவில் இருந்து வந்து குடியேறியாலும் அமெரிக்காவில் உங்கள் தாய் நாடு, வரலாற்று ரீதியான உங்கள் தேசிய உரிமையை நாம் மதிக்கிறோம் ஆனால் ஆப்பாக்கி முனையிலே நீங்கள் எனவே எடுத்துக்கொண்ட அதே தேசிய உரிமையை நீக்கவேண்டும் செவ்வீந்தியர்களுக்கும் வழங்குங்கள் என்று தான் கூறமுடியும்.

ஆனால் வரலாற்றில் எந்த ஒரு பாவமும் புரியாது, தாம் குடியேறிய நாடுகளை தமது கடுமையான உழைப்பினால் வாழ வைக்கும் தொழிலாளரது நிலைமை என்ன? அவர்கள் “அந்தியர்களாக” நடத்தப்படுகின்றனர். அகதிகளாக விரட்டப்படுகின்றனர். எனவே இது ஒரு தேசிய இனப்பிரச்சனை மாத்திரமல்ல ஒரு வர்க்கப்பிரச்சினையும் கூட என்பது புலனாகவில்லையா?

பாகிஸ்தானிலிருந்து இங்கு வந்த ஜபர்ஜீக்கள் இந் நாட்டை சுரண்டுவதற்கு “கௌரவ பிரஜைகளாக” ஆக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆனால் தமது வியர்வையாலும் ரத்தத்தாலும் இந் நாட்டின் பெரும்பகுதி அந்திய செலாவணியை ஈட்டித்தரும் மலையகத் தமிழரை இந்தியர் எனக்கூறி இரண்டாந்தர அடிமைகளாக நடத்தி நாடற்றவராக, வாக்குரிமை அற்றவராக தேசிய உரிமையற்றவராக, வீரும்பிய போதெல்லாம் இன வெறியைத் தூண்டுகொள்ளயடித்தும், கொலை செய்தும், கற்பழித்தும் “கள்ளத்தோணி” என அவமானப்படுத்தியும், உடமைகளே தீ வைத்துக் கொழுத்தி உயிரோடு அவர்களை அதில் தூக்கியெறிந்து சாம்பலாகியும் மிருகத்தனமாக நடப்பது தான் தேசிய தருமமா?

இந்தியாவிலிருந்து இலங்கை வந்து குடியேறிய காரணத்தால் மலையகத் தமிழர் அந்தியர் என்றால் இலங்கையில் வாழும் என்னை

மக்களும் அந்தியர்கள் தாம். அவர்களும் வேறு நாடுகளிலிருந்து வந்து குடியேறியவர்கள் தாம். இலங்கையில் நிலவும் பௌத்த இந்து, இஸ்லாம் மதங்கள் கூட அந்திய சரக்குகள் தாம்.

இந்த வாதத்தை இப்படியே வளர்த்துச் சென்றால் சிங்கள மக்கள் வங்காளத்திற்கும், தமிழர்கள் இந்தியாவிற்கும், முஸ்லிம்கள் அரேபியாவிற்கும் திரப்பி அனுப்பப்படல் வேண்டும். அப்படியானால் இலங்கை வேடருக்கும், வன விலங்குகளுக்கும் மாத்திரமே சொந்தம். அது மாத்திரமல்ல அமெரிக்கா கண்டத்திலிருந்தும் அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்தும் “அந்தியர்கள்” வெளியேறி ஐரோப்பாவிற்கும், ஆபிரிக்காவிற்கும் செல்ல வேண்டும். முழு உலகிலும் ஐந்தில் நாலுபகுதி இவ்வாறு சுத்திகரிக்கப்பட்டுவிடும்.

(எனவே இது ஓர் அர்த்தமற்ற பிதற்றல், எந்த நாட்டு மக்களதும் பூர்வீகத்தை ஆராய்ந்தாலும் அந் நாடு அவர்களுக்குச் சொந்தமானதாக இருக்காது. மூலத்தனத்துவ வளர்ச்சி உருவாவதற்கு முன்னர் தேசம் என்ற கருத்தோட்டம் ஒரு திட்டவட்டமான அமைப்பாக வளரவில்லை. தேசிய இனம் என்ற நவீன மக்கள் பிரிவு மூலத்தனத்துவத்தின் தோற்றத்தோடு உருவமைந்தது. ஆகையால் மூலத்தனத்துவத்தின் வரலாற்றோடு உருவான சகல மக்களும் தேசிய இனங்களே. இவ் வகையில் மலையகத் தமிழர் இலங்கையின் ஒரு தேசிய இனத்தவர்.)

பொய்மை : முன்று

4306
C/D
“பெருந்தோட்ட பயிற்செய்கையால் எமது கிராமிய சுயதேவை பொருளாதாரம் முற்றாக அழித்தொழிக்கப்பட்டுவிட்டது. இலங்கையின் அந்த பொற்காலம் சிதைக்கப்பட்டுவிட்டது. எமது வளமான காடுகள் நாசமாக்கப்பட்டுவிட்டன. இதனால் மழை வீழ்ச்சி குறைந்து வருகிறது. மண்ணரிப்பு அதிகரித்து ஆறுகள் பெருக்கெடுக்கின்றன. ஆகையால் உடனடியாக பெருந்தோட்டங்களை கைவிட்டு அவற்றைக்

காடாக மரநீடு வேண்டும். மீண்டும் அந்தக் கிராமியசுய தேவை பொருளாதாரத்தை உருவாக்கி 'யொற்காலத்தை' நிலைநிறுத்தவேண்டும்'

இந்த பொய்மையில் ஓரளவு உண்மை இருக்கத்தான் செய்கிறது. காடுகள் அழிக்கப்பட்டமை, மழை வீழ்ச்சி குறைந்தமை, மண்ணரிப்பினால் ஆற்றின் படுக்கை உயர்ந்து வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்படுதல் இவையாவும் தடுக்கப்பட வேண்டியவை. லாபம் ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்ட மூலத்தனத்துவத்தின் திட்டமில்லாத பொருளாதாரத்தின் விபரீத விளைவுகள் இவை அதுமாத் திரமல்ல இப் பெருந்தோட்டங்கள் என்றும் கூட அந்நிய கம்பனிகளுக்கு லாபம் பெற்றுக் கொடுக்கும் ஒரு உற்பத்தியாகவே திகழ்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி எமது நாட்டின் நலனுக்கேற்ப திட்டங்கள் தீட்டுவது எமது தேசிய கடமை ஆனால் இவர்கள் கூறுவதென்ன?

இவர்கள் வாலாற்று ரீதியில் நியாய பூர்வமாக செத்து மடிந்த அந்த கிராமிய பொருளாதாரத்தை நினைத்து ஒப்பாரி வைக்கிறார்கள். கடந்த காலத்தை பின்னோக்குத் தொழும் இந்த மனிதர்கள் ஒன்றை மறந்துவிடுகிறார்கள். அன்றைய இலங்கையில் அவர்கள் நினைப்பதைப்போல அப்படி என்றும் பொன் கொழிக்கவில்லை. வரம்பு முறையற்ற முடியாட்சியின் கீழ் ஒரு சில நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு சொந்தமாயிருந்த நிலத்தில் மிகப் பெரும்பான்மை மக்கள் பண்ணை அடிமைகளாக அவதிப்பட்டனர். சாதி அமைப்பும் நிலப்பிரபுத்துவ சட்டங்களும், வரிகளும் அவர்களை கசக்கிப் பிழிந்தது. பெரும் பகுதி மக்கள் சிறுசாராரைக் கொண்ட உயர் சாதியினரின் அடிமைச் சேவகர்களாயிருந்து மாட்டுவண்டியும், மண்வெட்டியும், எருதும் கொண்ட உற்பத்தி செய்யப்பட்ட நவீன வளர்ச்சியுற்ற அந்த பின்தங்கிய நிலப்பிரபுத்துவ இலங்கையைவிட ஆயிரம் குறைகளுடன் கூடிய இன்றைய மூலத்தனத்துவ இலங்கை ஆயிரம் மடங்கு முன்னேற்றகரமானது நாம் முன்னோக்குப் படைத்தவர்கள் இன்றிருக்கும் குறைபாடுகள் நீக்கப்பட்டு இடைவிட முன்னேற்ற

தேசிய நூலகப் பிரிவு
மாநகர நூலக சேவை
யாழ்ப்பாணம்

மாண ஒரு சமுதாயத்தைக் கட்டி எழுப்புவது என்பது வட்சியமேதவிர—பின்னோக்கிச் செல்வதோ பின்னோக்கித் தொழுவதோ அல்ல.

இன்றிருக்கும் தொழிற்சாலைகளை மூடிவிட்டு, டிரக்டர்களை அழித்தொழித்துவிட்டு கால் சட்டைகளை அவிழ்த்து கோவணம் கட்டிக் கொண்டு கையில் மண்வெட்டியுடன் எருது பூட்டி உழும் அந்தக் காலம் எமது லட்சியமல்ல. இன்றைய நவீன போக்கு வரத்து தொடர்புச் சாதன இத்தியாதி வசதிகளை அழித்தொழித்துவிட்டு மாட்டுவண்டியுகத்தில் புற தூது விடுவது எமது நோக்கமல்ல. இடைவிடவும் நவீன வசதிகளுடன் கூடிய இயந்திரமயமான சகல மக்களுக்கும் இவ் வசதிகளின் பயன்கள் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு முன்னேற்றகரமான சமுதாயத்தை உருவாக்குவதே நமது லட்சியம்.

இந்த பின்னோக்கித் தொழுவோரின் கருத்துரைகளின் ஆபத்து யாதெனில், இக் கருத்தோட்டம் சகல நிலப்பிரபுத்துவ மிச்ச சொச்சங்களையும் துதிபாடி வழிபடுகிறது. மக்களை மத பீடத்தோடும் நில பிரபுக்களுடனும் இறுகப் பிணைக்கிறது. பெருந்தோட்டத்தையும் மலையகத் தொழிலாளரையும் தமது பொற்காலத்தை நாகரீகத்தை அழித்தொழித்த எதிரிகளாக நோக்கும் மனோபாவத்தை உருவாக்குகிறது. கிராமிய மக்களிடையே காணப்படும் பழமை வழிபாட்டு கண்ணோட்டத்தை வலுப்படுத்தி முற்போககான மாற்றங்களை ஆதரிக்கவிடாமல் அவர்களைத் தடுக்கிறது.

பொய்மை:- நான்கு

“கலியுக துமிழ் தொழிலாளர் கிராமப் புற சிங்கள மக்களை விட சிறப்பான நிலையில் வாழ்கிறார்கள். சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரை குடும்பத்தில் எல்லோரும் உழைக்கிறார்கள். நான் தோறும்

வேலை செய்கிறார்கள். கை நிறைய சர்ப்பாள் எடுக்கிறார்கள். காதி
லும், கழுத்திலும் நிறைய தங்க நகைகள் போட்டிருக்கிறார்கள்.
அவர்களுக்கு வீட்டில்லா பிரச்சினை கிடையாது. தோட்ட நிர்வாகம்
வீடு கொடுக்கிறது அது மட்டுமா? தோட்டத்திற்குத் தோட்டம் பாட
சாலைகள், பிள்ளைக் காம்பரா டிஸ்பன்சரிகள் இப்படியெல்லாம்
வழங்கப்படுகிறது. தேவையான அரிசி, மா, சீனி போன்ற உணவுப்
பொருட்கள் தேவையான அளவு கடனாகக் கிடைக்கிறது. போதாச்
சுறைக்கு அவர்களது தலைவர் அமைச்சராக இருக்கிறார்.”

இக்கையை கருத்துக்கள் எல்லா வழிகளிலும் சிங்கள மக்
கள் மத்தியில் பிரச்சாரம் செய்யப்படுகின்றன. இதேக் கருக்
கைத்தான் இன்றைய ஜனாதிபதி ஜே. ஆர். கூட ஒரு வெளி
நாட்டு நிருபரின் பேட்டியில் வெளிப்படுத்தினார். குறிப்பாக
இன்று இ. தொ. கா தலைவர் தொண்டமான் அமைச்சராக
இருப்பதனாலும் அடிக்கடி அரசாங்க வாடுவெலியும் பத்திரிகைச்
சாதனங்களும் “தோட்டத்தொழிலாளருக்கு உயர்ந்த ரக பசுக்
கள் கடனாக வழங்கப்பட்டள்ளன. விரைவில் தோ. தொழிலா
ளருக்கு நவீன வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்படும்.” என்பது போல்
செய்திகளை வெளியிட்டு வருவதனாலும் வாழ்விற்கும், சாவிற்
சுமிடையே இன்றைய பொருளாதார பிரச்சினைகளால் ஜீவமரணப்
போராட்டம் நடாத்திக்கொண்டிருக்கும் அப்பாவி சிங்கள மக்கள்
மத்தியில் இந் நாட்டின் ஒரு சாரரான நாம் ஜீவமரணப்
போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். “கள்ளத்தோணிக்
காரன்” வசதியாகவும், நிம்மதியாகவும் வாழ்கிறான். இந்த
அரசாங்கம் தொண்டமானுக்கும் தோ. தொழிலாளருக்கும் ஏரா
ளமான சலுகைகளை வழங்குகிறது. எம்மை மீதித்து நசுக்குகி
றது” என்று கருத்துப்பரப்பப்படுகிறது.

உண்மையில் அரசாங்கம் திட்டமிட்டே இந்தக் காரியத்
தைச் செய்கிறது. ஒரு புறத்தில் ஏனைய தொழிலாளருக்கும் மக்
களுக்குப் பெருந்தகை ஒரு சில சலுகைகளைத்தானும் தோட்
டத்தொழிலாளருக்கு வழங்காமல் அவர்களை படுமோசமாக சுரண்

மலையகத்தொழிலாளரின் வியர்வையும் இரத்தமுமே
தேநீராகின்றது.

விறகைத் தவிர
அனைத்தையும்
விலை கொடுத்தே
வாங்கும் மலையக
மக்கள்

பொதுசன நூலகம்

கொடுக்கிறது. (உ-ம்;- உணவு, முத்திரை, வாழ்க்கைசெலவு அதிகரிப்பை சமாளிக்க ஏனையோருக்கு வழங்கப்பட்ட அவலன்ஸ், வயோதிபர், விதவை சகாயநிதி போன்றவை) மறுபுறத்தில் அவர்களுக்கு ஏராளமான சலுகைகளை தாராளமாக அள்ளிக்கொடுத்து விட்டது போன்ற ஒரு எண்ணத்தை சிங்கள மக்கள் மத்தியிலும் வெளியுலகிலும் பரப்பி வருகிறது. இதன் உள்நோக்கம் முறையே சிங்கள மக்கள் மத்தியில் தப்பிப்பிராயத்தையும், குரோதத்தையும் வளர்த்து இருசாரார் மத்தியிலும் ஐக்கியத்தைக் குலைப்பதும் வெளி உலகிலும் இந்நாட்டிலும் மலையகத் தொழிலாளர் மீது அனுதாபமுள்ள சக்திகளின் எதிர்ப்பை தணிப்பதும் வெஞ்சன அபிப்பிராயத்தை தப்பு வழியில் இட்டுச் செல்வதும் தான்.

1. மலையக தமிழ்த் தொழிலாளர் சிங்கள வறிய விவசாயிகளை விட சிறப்பாக வாழ்கின்றனரா?

மலையகத் தமிழ் தொழிலாளரது வாழ்க்கைத் தரத்தையும் வருவாயையும் உபாலி, தாசு போன்ற பெரும் முதலாளிகளின் தரத்தோடு ஏன் ஒப்பிடக் கூடாது? போகட்டும் ஏன் ஒரு நகர்ப்புற சராசரி தொழிலாளியின் தரத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக் கூடாது? எதற்காக இந்நாட்டின் மிகவும் அடிமட்டத்தைச் சேர்ந்த கிராமப்புற வறிய விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கை மட்டத்துடன் ஒப்பிட வேண்டும்? விடயம் மிகத் தெளிவாக உள்ளது. முதலாவதாக அவர்களது ஒப்பீடே அவர்களை காட்டிக் கொடுத்து விடுகிறது. மலையகத் தொழிலாளரது வாழ்க்கைத்தரம் மிக மட்டமாக உள்ளபடியால் வேறெவருடனும் அவர்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியாது என்ற உண்மையை அவர்கள் தம்மையுமறியாமல் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். இரண்டாவதாக "மூன்று நாளைக்கொருமுறை கஞ்சி குடிப்பவன் வசதியானவனா, நான்கு நாளைக்கொரு முறை சோறு தின்பவன் வசதியானவனா?" என்ற குதர்க்க வாதம் இது. "மலையக தமிழ்

கொழிலாளிக்கு நான்கு நாளைக்கொரு தடவையாவது சோது கிடைக்கிறது. எம்மவர்க்கு அதுதானும் இல்லை” என்று இவர்கள் நயவஞ்சகமர்க அனுதரபத்தை “தம்மவர்” மீது “அந்நியருக்கு” எதிராகப் பொழிகிறார்கள். இதன் மூலம் மலையகம்கள் நான்கு நாட்கள் பட்டினி கிடக்கிறார்கள். என்ற உண்மையையும் “தம்மவரை” இத்தகைய கீழ் நிலையில் வைத்து சுரண்டுவது தாமே என்ற விபரத்தையும் முடி மறைக்கிறார்கள். மூன்றாவதாக இவர்களின் இந்த அரசியல் கபடம் தற்செயலானதல்ல மிகவும் அடிமட்டத்தில் உழன்று கொண்டிருக்கும் கிராமபுறவரிய விவசாயிகளையும், மலையகத் தொழிலாளரையும் எதிரே திரே நிறுத்தி இருவர் மத்தியிலும் குரோதத்தை வளர்த்து இரு சாராரது பிரச்சினையையும் திசை திருப்பி இரு தரப்பினரையும் எளிதாக சுரண்டுவதே இவர்களது நோக்கம்,

மலையக தொழிலாளரின் உண்மை நிலையை இனிப்பாற்போம்.

1. பின்வரும் ஒரு சாதாரண உதாரணத்தைக் கொண்டு மலையகத் தொழிலாளரின் வாழ்க்கைத் தரத்தை அறியலாம். “மலையகத் தொழிலாளர் மிகக் கடுமையாக உழைப்பவர்” இக்கூற்றை எவரும் மறுக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் உழைக்கும் போது வெளியேறும் சத்தியை(கலோரி) மீட்டெடுக்கக் கூடிய ஒரு சாதாரண உணவுப் பட்டியலை தயாரித்து அதற்காகும் செலவைக் கணிப்போம்,

நாம் உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்ட குடும்பம் ஆறு அங்கத்தவரைக் கொண்டது. அதில் 4 பேர் உழைப்பவர்கள் (இரு ஆண்கள் இரு பெண்கள்) இருவர் மாத்திரமே இந்த நால்வரின் உழைப்பில் தங்கியுள்ளனர். ஒன்று பட்சமாகக் குடிச் செல்லும் சிறுவன் மற்றது வயதான தந்தை (1981 இறுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கணிப்பீடு இது.)

(அ) கால உணவு	மதிய உணவு	இரவு உணவு	சிற்புண்டி
2 1/2 இரவு பாண்	அரிசி 1 1/2 கொத்து	இடியப்பம். —	1200
2.70 X 2 1/2 — 6.75	— 9.00	சுறி —	7.00
6 மூட்டை	இறைச்சி 1 இரவு — 6.00	பழம் —	5.00
1.50 X 6 — 9.00	மரக்கறி 2 — 6.00		
மாஜரீன் — 1.00	கிரை 1 — 1.00		
6 கப் தேநீர் — 3.00	மசாலா வகை — 5.00		
மொத்தம் — 19.75	மொத்தம் — 27.00	மொத்தம் —	24.00

ஆறபேர் கொண்ட இக்குடும்பத்திற்கு உத்தேச சத்துணவிற்காகும் ஒருநாள் செலவு 78 ரூ 75 சதம். எனவே ஒருமாதச் செலவு = 78.75 X 30 = 2362.50 ரூ

அ) இனி இவர்களது மாத வருமானத்தைப் பார்ப்போம். அரசாங்க சட்டப்படி இவர்களுக்கு மாதம் 18 நாள் வேலை வழங்கப்படவேண்டும். ஆணுக்கு 15.40 வீதமும் பெண்ணுக்கு 13.25 வீதம் வேலையில் வழங்கப்பட்டது நால்வரும் தொடர்ந்து 18 நாளும் வேலை செய்தாலும் பெறக்கூடிய மொத்த சம்பளம் 1031/40 ரூபா மாதத்திரமே.

இ) இப்போது உத்தேச சத்துணவின் செலவை மாதச் சம்பளத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போம்.

	ரூ.	ச	வீ
6 பேருக்கு உத்தேச உணவுக்காகும் மாதாந்த செலவு =	2362.	50	100%
4 பேரின் மாதச் சம்பளம் =	1031.	41	44%
துண்டு விழும் தொகை =	1331.	10	56%

சில முடிவுகளை இதிலிருந்து குறித்துக்கொள்வோம்

* நாலு பேர் உழைத்து இரண்டு பேரை வாழவைக்க முடியாத அளவிற்கு மோசமான நிலையில் மலையகத் தொழிலாளர் வாழ்கின்றனர்.

* உழைக்கும் நாலு பேர் மாதத்திரம் தங்கியிருப்போரை விடுதது வாழ்வதாக இருந்தாலும் கூட இதன் படி 1575/- ரூ உணவிற்கு மாதத்திரம் தேவைப்படும். தேவையின் 66% மாதத்திரமே அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது.

* அவர்களது சம்பளம் அவர்கள் இழக்கும் கலோரியின் 43% வீதத்தைத் தானும் மீட்டுப் பெறுவதற்கு போதாமல் உள்ளது. இப்படி உணவுக்கு கூட போதாமல் சம்பளத்தில் அவர்கள் உடைக்கு என்ன செய்வார்கள்? மண்ணெண்ணெய் (அவர்களது லயன்களில் மின்சாரம் கிடை

யாது.) போன்ற செலவுக்கு எங்கே போவார்கள் பின்னைகளை எவ்வாறு படிக்க வைப்பார்கள்.

* அவர்களுக்கு உணவு முத்திரையோ சொந்த நிலமோ கிடையாது. எனவே மேலதிக வருமானம் எதுவும் அநேகமாகக் கிடையாது. இந் நிலையில் அவர்கள் சாகாமல் உயிர் வாழவேண்டுமானால் பின்வரும் மூன்று வழிகளில் ஒன்றைத்தான் மேற்கொள்ளவேண்டும்.

I. கூடுதலான நாட்கள் உழைத்து ஊதியத்தை கூட்டிக் கொள்ளவேண்டும். இது விளைச்சல் அதிகமாக உள்ள பருவக் காலங்களில் மாதத்திரமே சாத்தியமாகும். ஏனைய நாட்களில் நகர்ப்புறங்களுக்குப் போய் "மிக குறைவான கூலிக்கு" வேலை செய்வதற்கும் அதிகமான தொழில் வாய்ப்புக்கள் கிடையாது. இரண்டு, தமது உணவின் தரத்தையும் அளவையும் தாழ்த்திக் கொண்டு அடிக்கடி பட்டினி கிடப்பதன் மூலம் ஈடு செய்ய வேண்டும். மூன்று கடன் வாங்கவேண்டும். இவர்களை கடன் காரர் கரண்டுவது இதனால் மிக எளிதாகிறது. இவர்களை கடன் காரர் கரண்டும் அநாகரீகமான முறைகளை யாவரும் அறிவர்.

இம் மூன்று வழிகளாலும் கூட மலையகத்தொழிலாளர் தமது வாழ்க்கையை இன்று சமாளிக்க முடியாத நிலையிலுள்ளனர். அவர்களது வருவாய் அவர்கள் வாழ்வதற்கு போதாது, சாகாமல் இருப்பதற்கு மாதத்திரமே போதுமானது.

II. "தோட்டத்தொழிலாளருக்கு கிடைக்கும் வருமானம் போதும் அவர்கள் சாராயத்திலும், ஏனைய ஊதாரித்தனத்திலும் அதிகம் செலவழிக்காமல் சிக்கனமாக வாழ்ந்தால் அவர்களால் சேமிக்கவும் இயலும்" என பழியை அவர்கள் மீதே பல அரசியல் வாதிிகள் போடுகின்றனர். அமைச்சர் தொண்டமான் கூட 70 ரூபா அலவன்ஸ் கிடைக்காத பாரபட்சத்தினால்மனம் குமுறிக்கொண்டிருந்த தோட்டத் தொழிலாளரிடம் செல்லுமிடமெல்

லாம் இதே கூற்றைக் கூறி ரிச்சி'னபிலி நந்து தப்பி ஓடிக்கொண்டிருந்தார் ஒரு நாள் 1982-ல் தலவாக்கில் இ.கொ.கா. அரசியல் அங்க காரியாலயத்தில் வைத்து அவர் ஒரு தொழிலாளியிடம் வலையாக மாட்டிக்கொண்ட சம்பவம் தோ. தொழிலாளரின் நிலையை மேலும் உணர்த்துகிறது.

தொண்டமான் "எதற்கு இப்போ அவ்வளவு..... குடிக்கிற சாராயத்திற்கு கொடுக்கும் காசை சேமித்தாலே போதுமே" என்று கூற சிங்கராயர் என்ற தொழிலாளி ஊடகமறித்து "சார்" எங்கள் குடும்பத்தில் 5 பேர் உழைக்கிறோம் ஒரு தம்பி மாத்திரம் படிக்கிறான் வயது போன அப்பா எங்கள் குடும்பத்திற்கு சொந்தமான ஒரு மாடு வளர்க்கிறார். நாம் ஐந்து பேர் உழைத்துக் கடந்த மாதம் தோட்டத்தில் 10 ரூபாய் ஆளுக்கு கடன் வாங்கி உள்ளோம். மண்ணெண்ணெய் மேலதிக அரிசி, மா ஆகியவற்றிற்கு நாம் வெளியில் வேறு கடன் பட்டிடுக்கிறோம். எங்களுக்கு ஒரு பால் மாடு இருக்கிறது. எங்கள் குடும்பத்தில் யாரும் "தண்ணி" போடுவதில்லை, வீண்செலவு எதுவுமே கிடையாது. இருந்தும் கடன் தான் மீதி என்று கூற "அது எப்படி இருக்க முடியும் வரவு செலவு கணக்கு விபரத்தைச் சொல்லு" என அமைச்சர் வினாவ தொழிலாளி தந்து தடையின்றி உள்ள கணக்கு உள்ள படி அப்படியே சமர்ப்பித்தார் அடிக்கடி தொண்டமான் குறுக்கு கேள்விகள் எழுப்பியும் பயனில்லை, தொழிலாளி தனது கூற்றை நிரூபித்தார். தொண்டமான்வாயடைத்துப் போனார். இது தான் மலையகத் தொழிலாளரின் இன்றைய உண்மையான நிலை.

III இந்த ஐ.தே.கட்சி அரசாங்கம் பதவிக்கு வந்த பின்னர் அவர்களது நிலைமை மேலும் பரிதாபமாக உள்ளது. முன்னர் அரிசிப் பங்கிட்டுப் புத்தகம் இருந்த கால் நிலைமை சமாளிக்கக் கூடியதாக இருந்தது தற்போது அரிசிப் பங்கிட்டுப் புத்தகத்திற்குப் பதிலாக அமுலில் உள்ள உணவு முத்திரை திட்டம் (முழு குடும்பத்தின் வருமானம் 300/- ரூபாவை தாண்டுவதால் இவர்களுக்கு தில்லை.

இறுதியாக கிராமப்புற வறிய விவசாயிகளைவிட மலையக தமிழ் தொழிலாளர் வசதியுடன் வாழ்கின்றனரா? என்ற வினாவுக்கு விடை காண்போம்:- எனது விடை இதுதான் இவ்வினா சாராரும் பொருளாதார ரீதியில் இப்போது எவ்வகையிலும் ஒரு வரை விட ஒருவர் சிறந்த நிலையில் இல்லை. இவ்விருசாராரும் இன்றைய இலங்கையில் அடிமட்டத்தில் உழல்கின்றனர். மலையகத் தொழிலாளருக்குப் பெருந்தோட்டத்துறையில் ஒழுங்கமைந்த ஒரு வாழ்க்கை முறை இருக்கிறது. செத்தும் சாகாமல் வாழ்வதற்கான நிச்சயமான தொழில் அது உத்தரவாகப் பிடித்துக் கொடுத்து. இது ஒன்றுதான் அவர்களை பெருந்தோட்டத்துறையில் பிணைத்து வைத்திருக்கிறது. மறுபுறத்தில் இந்த "தொழில் உத்தரவாதமே" அவர்களை மூர்க்கமான சுரண்டலுக்குள்ளாக்குகிறது. இதை தவிர வேறேதும் அவர்களுக்கு கிடையாது.

கிராமப்புற வறிய விவசாயிகளுக்கு இத்தகைய ஒழுங்கமைந்த நிச்சயமான தொழில் கிடையாது. ஆனால் உணவு முத்திரை, வேலையற்றிருக்கக்கான சாகாயப்படி, வயோதிபர். அங்க வீனர், விதவைகளுக்கான தர்மப்படி போன்ற அரசாங்க சாகாய நிதியும், வங்கியில் கடன் பெறுவது மாதிரிக் கிராமங்கள், நிலப்பங்கிட்டு போன்ற நடவடிக்கை ஆகியவற்றின் சலுகைகளும் ஓரளவு கிடைக்கின்றன. மறுபுறத்தில் கிராமிய வாழ்வுகளில் கிடைக்கும் பலா, பாக்கு, தேங்காய், நெல் போன்ற பொருட்கள் சிறிதளவாவது தேவைகளை நிறைவேற்றின. மலையகத் தொழிலாளருக்கு இந்த சலுகைகளும் வாய்ப்புக்களும் கிடையா அவர்கள் விறகைத் தவிர அனைத்தும் பணம் கொடுத்தே வாங்க வேண்டும்.

இதைத் தவிர மலையக தமிழ் தொழிலாளர் பிரத்தியேகமாக வேலையற்றிருக்க முறைக்கு முகம் கொடுக்கின்றனர். உலரத் துறைகளிலும் சரண்டலுடன் தீவ்வடக்குமுறை சிங்கள மக்களுக்கு இல்லாத ஒன்று. எனவே தான் மலையக தொழிலாளர் ஏனைய மக்களை விட மிக மோசமான நிலையில் துயரங்களை அனு

பலீக்கின்றனர். ஏனெனில் அவர்கள் காலனியல் முறையில் கீழ் மிக மோசமாகச் சுரண்டப்படும் ஒரு தொழிலாள வர்க்கமாக மாத்திரமன்றி இந் நாட்டில் மிக மோசமாக அடக்கி ஒடுக்கப்படும் ஒரு தேசிய இனமாகவும் உள்ளனர்.

2. சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரை அனைவரும் உழைத்து கைநிறைய காசு சம்பாதிக்கின்றனரா தோட்டத்தொழிலாளர்?

சில இனவாத அரசியல் வாதிகள் "பாருடிகள் தோட்டத் தொழிலாளரை..... சிறுவர்கள் கூட சம்பாதிக்கிறார்கள். எமது சிங்கள மக்கள் தாம் வேலையின்றித் திண்டாடுகிறார்கள்" என்று கூறுகிறார்கள். அரசாங்க புள்ளி விபரத் திணைக்களம் கூட இதே விதமான விபரங்களை திட்டமிட்டு வெளியிடுகின்றது. உதாரணத்திற்கு 1981/82 உழைப்போர் பற்றிய சமூக பொருளாதார ஆய்வு என்ற வெளியீட்டை புரட்டினால் கல்வி, மரணவிடுதல் போன்ற வேறெந்தத் தொகுதியிலும் தோட்டப்புறத்தை தனியாக எடுத்தோ இனரீதியாகவோ ஆராயவில்லை. ஆனால் 24-ம் பக்கத்தில் "வேலையற்றோர்" என்ற தலைப்பில் மாத்திரம் இனரீதியாக வகுத்து "வேலையற்றோர்" 83.5 என்ற வீதம் சிங்களவராவர். இலங்கைத் தமிழரில் இது 9.2 வீதம் இலங்கை முஸ்லீம்களில் 6.2 வீதம் இந்தியத் தமிழர்களில் 1.5 வீதம்" என்று கூறுகிறது.

இதன் உண்மையான காரணத்தை கல்வி என்ற உப தலைப்பில் மேலும் விளக்கவோம். தற்போதைக்கு சில விபரங்களை மாத்திரம் ஆராய்வம். இன்றும் தோட்டத்துறையில் தான் சிறுவர் உழைப்பு அதிகமாக ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. சிறுவர்களை வேலைக்கமர்த்துவதை தடைசெய்யும் சர்வதேச சட்டங்கள் இருந்தும், 14 வயது வரை கல்வி புகட்டுவது கட்டாயம் என சட்டம் இருந்தும் கூட மலையகத் தமிழரின் பிள்ளைகள்

உயிர் வாழ்வதற்காக நாளாந்தம் தமமைவருத்தும் மலையகப் பெண்கள்.

தோட்ட வேலைகளுக்கு வேறாக ஊழியம் புரியும் மலையகப் பெண் தொழிலாளி

பெருந்தோட்டத்துறை தொழில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளனர். இன்று 18 வயதுக்கு கீழ்ப்பட்ட உழைக்கும் பெண்களின் 62% வீதத் தினர் தோட்டத்துறை பெண்கள் ஒன்று அரசாங்க புள்ளி விபரம் ஒன்று கூறுகிறது.

இந் நிலைமை மலையகத் தொழிலாளரின் வளமான நிலையை காட்டுகிறதா? இல்லவே இல்லை. மாறாக அவர்களது வறிய நிலைமையைத்தான் காட்டுகிறது. மேலே நாம் பார்த்தது போல தமது உழைப்பால் தம்மைத் தாமே காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியாமல் திண்டாடும் மலையகத் தொழிலாளரால் தமது பிள்ளைகளை படிக்க வைக்க முடியாத வறிய நிலைமையும் கல்வித் துறையில் அவர்களுக்குக் காட்டப்படும் பாரபட்சமுமே இந் நிலைக்குக் காரணம். இதனால் வசதிப் படைத்தோரின் பிள்ளைகள் படித்துக் கொண்டும் ஓய்வு நேரத்தில் கிரிக்கெட் விளையாடிக் கொண்டும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும்போது அந்நிய செலாவணியை சம்பாதித்துக் கொடுப்போரின் பிள்ளைகளோ! கரண்டி பிடித்து புல் செதுக்கிக் கொண்டோ அல்லது மலைக்காட்டில் வேலை செய்யும் தமது பெற்றோருக்கு உறுதுணையாக தமது தம்பி, தங்கைகளை பராமரித்துக் கொண்டோ கல்வி அறிவற்ற மற்றொரு தலைமுறையை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இத்தகைய சமூக அநீதியைத் தான் இனவாதிகள் இவ்வாறு சித்திரம் போட்டுக் காட்டுகின்றனர்.

3. மலையகத் தமிழ் தொழிலாளர் காதிலும், கழுத்திலும் நிறைய நகை போட்டிருக்கின்றனர். எனவே அவர்கள் வறியவர்கள் அல்ல, என்ற பிரசித்திபெற்ற கூற்றை இனி ஆராய்வோம்.

உண்மை தான் மலையகத் தமிழருக்கு தங்க ஆபரணங்கள் மீது அலாதிப்பீரியம், இருப்பதை மறுக்கமுடியாது. தான் ஆனால்

சேள்னி இது தான் "அது அவர்களது செல்வாதாரத்தை மதிப்பிடும் அளவு கோலா?

இதற்கான விடையை ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னமே கார்ல் மாக்ஸ் தனது "இந்தியாவில் பிரித்தானியர் ஆட்சி" (The British Rule in India) என்ற கட்டுரையில் தந்துள்ளார்.

"இந்திய சமுதாயத்தில் ஆபரணங்கள் மீதான பிரியம் (Love of Finery) மிக அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. அரை நிர்வாணமாகத் திரியும் அடி கீழ் மட்ட வர்க்கத்திடம் கூட (The Lowest class who go about nearly naked) ஒரு சேஷி தங்க காதணியும், கழுத்தில் மோதிரங்களைக் சாதாரணமாகக் காணலாம். பெண்களும் சிறுவர்களும் பொதுவாக கையில் பெரிய வளையலும் கால் மணிக்கட்டில் தங்கத்தால் வெள்ளியால் ஆன சிலம்பும் (anklets) அணிந்துள்ளனர். தங்க அல்லது வெள்ளி கடவுள் வீச்சிரங்களை அவர்களது வீடுகளில் காணமுடியும்." (அழுத்தம் என்னுடையது)

ஆம். மீளா வறுமையில் அரைப்பட்டினி கிடந்து அரை நிர்வாணமாகத் திரியும் அடி கீழ்மட்ட வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த மலையகத் தமிழ் தொழிலாளியிடம் இத்தகைய ஆபரணம் மீதான அலாதிப்பிரியம் காணப்படுகிறது. கஞ்சிக்கு வழியற்ற கபோதிகளிடமும் காதிலே ஒரு சேஷி நகை இருக்கும். இது அவர்களது வழக்கம். பரம்பரை பரம்பரையாக வழிவந்த கலாச் சாரத்தின் ஒரு வடிவம். எனவே இதனை ஒரு மரபு ரீதியான பழக்கம் என்று தான் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். செல்வவளத்தினைக் காட்டும் ஒரு அடையாளச் சின்னமாகக் கருதமுடியாது. வளர்ச்சி பெற்ற ஒரு சமுதாயத்தில் ஆபரணங்கள் செல்வ வளத்தின் ஒரு சின்னமாக நிச்சய முடியும். ஆனால் காலாச்சாரத்தில் பின் தங்கிய ஒரு சமூகத்தில் அவை குலவழி வந்த பழக்கமாக திகழ்கிறது. தீ. தே. தியர், செவ்விர்தியர் போன்ற மக்களிடம் காணப்படும் ஆபரண மோசனங்கள் இத்தகையவே.

இந்த தோட்டங்களில் ஆபரணம் சம்பந்தமாக இன்னும் சில விபரங்களைப் பார்ப்போம். தோட்டங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அடிப்படையில் இவ் விபரம் தரப்படுகிறது.

I முன்னர் மிக மோசமான அடிமைத்தனத்தில் வாழ்ந்தாலும் இன்றைய மலையக தொழிலாளரின் முந்தைய கலைமுறையினரால் சிறிது பணம் சேகரித்து தங்க, வெள்ளி ஆபரணங்கள் வாங்க முடிந்தது. தங்கத்தின் விலை குறைவாக இருந்தது. இதற்கான பிரதான காரணம், ஆனால் இன்றைய மலையகத் தொழிலாளர் தமது முன்னோர்களின் ஒரே சேமிப்பான இந் நகைகளையும் இன்று விற்றுத்தான் வயிறு வளர்க்கின்றனர். 1973-ம் ஆண்டின் பின்னர் இவர்கள் மத்தியில் நகை வாங்கும் சக்தி வெகுவாக குறைந்து வருகிறது. அதாவது இன்று இவர்களிடம் எஞ்சியிருக்கும் ஒரு சில நகைகள் கூட 78 சத வீதம் பரம்பரைச் சொத்து.

II. 1973-75 பஞ்சகாலத்தில் இவர்களது தங்க ஆபரணங்களில் 73% சத வீதம் மாத்திரமல்ல 60% வீதமான செம்பு, பித்தளை பாத்திரங்கள் கூட (எச்சில் படிக்கம், வெற்றிலைத்தட்டு, தாமபாளம் போன்ற வீட்டுப் பாத்திரங்கள் விற்கப்பட்டு விட்டன.)

III. இன்று (1981-ம் செப்) 87% வீதமான பெண்களின் கழுத்தில் தாலி இல்லை. அதற்குப் பதில் மஞ்சல் கயிறுதான் உள்ளது.

IV. இவ் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்ட போது எஞ்சியுள்ள நகைகளில் 89% வீதமானவை ஈடுவைக்கப்பட்டிருந்தன. இதய மற்ற கட்டுக் கடைக்காரர் இவர்களிடம் இரட்டை வட்டி அற விடுவது பொதுவான வழக்கமாகக் காணப்பட்டது. அதாவது பெப்ரவரி 27-ம் திகதி அடைவு வைத்த ஒரு நகையை மார்ச் 6-ம் திகதி (7 நாட்களில்) மீட்பதாக இருந்தாலும் பெப்ரவரி, மார்ச் ஆகிய இரு மாதங்களுக்குரிய வட்டியை செலுத்தியாகவேண்டும்.

V. வங்கி வசதிகள் எல்லா இடங்களிலும் மலையகத்தில் கிடை யாது வங்கிகள் உள்ள இடங்களில் கூட இவர்கள் கட்டுக் கடையையே நாடுகின்றனர். இதற்கான இரு பிரதான காரணங்கள்; ஒன்று இவர்களுக்கு வேலை விரிமே நேரம் வங்கி மூடப் பட்டிருக்கும். இரண்டு மொழிப்பிரச்சினையும், வங்கி ஊழியர்கள் இவர்களை நடத்தும் விதமும், எனவே நகைகள் கூட இவர்களை வட்டிக்காரர் கண்டுவதற்கான ஒரு சாதனமாக திகழ்கிறது.

கூட்டு மொத்தமாக ஆராயுமிடத்து இம் மக்களிடையே நிலவி வந்த மரபு ரீதியான பழக்கம் ஆபரணங்கள் மீதான பிரியம் இன்று வறுமையால் அழித்தொழிக்கப்பட்டு வருகிறது. எனவே வகுப்பு வாதிகள் என்னதான் மலையக தொழிலாளரின் நிலையை திரித்துக்கூறியாலும் உண்மையில் அவர்களது வாழ்க்கைத்தரம் முழு இவங்களுக்குமே ஒரு அவமானம் நாகரிக மனித சமுதாயமே நாணித் தலைகுனிய வேண்டிய நிலையில் அவர்கள் கீழ்த்தரமாக நடத்தப்படுகிறார்கள் என்பதை மேலும் சற்று விரிவாகப் பார்ப்போம்.

(1) வாழ்க்கைத்தரம்:-

I. ஐ.டி. இ.எஸ் (The Institute for Techno Economic Studies) இந்தியாவுக்கு திரும்பிச் செல்லும் மலையகத் தமிழர் பற்றி நடாத்திய ஆய்வு ஒரு பொதுவான சித்திரத்தை தருகிறது. இவ் ஆய்வின்படி 84% வீதத்தினர் தோட்டத்தொழிலாளர். 3% வீதத்தினர் மாத்திரமே 10,000/- ரூபாவுக்கு அதிகமான பெறு மதி வாய்ந்த உடமைகள் கொண்டிருப்பவர்.

II. 40 தோட்டங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட எமது ஆய்வின் படி வர்த்தகர்கள், உத்தியோகத்தவர்கள் தவிர்ந்த (இவர்களது தொகை சுமார் 7% வீதம்) ஏனைய தொழிலாளரை மூன்று பிரிவில் அடக்கலாம்.

[அ] மேலதிக வருமானமுள்ள குடும்பங்கள்:- 3% வீதம் இவர்கள் பசு வளர்ப்பு, மரக்கறி பயிர்ச்செய்கை அல்லது சிறிய அளவிலான வியாபாரம் போன்ற ஏதாவதொரு வழியில் மேலதிக வருவாய் பெறுகின்றனர். இவர்களது சராசரி உடமை யின் பெறுமதி 10,000 ரூபாவுக்கு மேல். இவர்களிடம் ரேடியோ, நகைகள் ஆகியனவும் கையில் சிறிதளவு மூலதனமும் உண்ட. இவர்களது பிள்ளைகள் நல்ல பாடசாலைகளில் கல்வி கற்கிறார்கள்.

[ஆ] ஓரளவு சமாளிக்கக்கூடிய குடும்பங்கள் 11% வீதம் இவர்களுக்கு மேலதிக வருமானம் பெறக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் எதுவும் கிடையாது. குடும்பத்தின் பெரும்பாலான அங்கத்தவர்கள் உழைப்பதாலும், மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையில் இவர்களைச் சார்ந்திருப்போரின் தொகையிலிருப்பதாலும் தோட்டத் திற்கு வெளியிலும் சிலர் வேலை செய்து மேலதிகமாக சம்பா திப்பதாலும் இக் குடும்பங்கள் சமாளிக்கக்கூடிய நிலையில் உள்ளன. சிறிதளவு பரம்பரை நகைகளை இக் குடும்பங்கள் காப் பாற்றி வைத்துள்ளன. அநேகமாக வாடுகெலிப் பெட்டிகள் வைத்திருக்கிறார்கள். இவர்களது உடமை 5,000 ரூபாவில் இருந்து 10,000 ரூபா வரை.

[இ] வறுமைப்பட்டத்தின் கீழ் வாழ்வோர் 86% வீதம் இந் தக் குடும்பங்கள் தோட்டத்துறையில் நிலவும் மிகக் குறைவான வாழ்க்கைத்தரத்தைக் கூட சமாளிக்கமுடியாமல் அன்றாட நாளாக கழிப்பதற்கே போராடுகிறார்கள். இவர்களின் உடமை 5000/- ரூபாவுக்கு கீழ்.

(2) சம்பளம்:-

தோட்டத்தொழிலாளருக்கு மாதமொருமுறை சம்பளம் வழங்கப்பட்டாலும் வேலை செய்த நாட்களுக்கு மாத்திரமே வழங்கப்படுகிறது. மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் காலநிலை மாற்றத்திற்கும், நிலத்திற்கு நிலமும் விளைச்சல் கீவறுபு

பொதுசன நூலகம்

வதால் இவர்களது வேலை நாட்களும் வேறுபடும். அரசாங்கம் 1978-ல் மேற்கொண்ட ஆப்லெவான்ரின் படி நாளுக்கு உயர் நிலை தோட்டங்களில் வாரத்திற்கு 4 முதல் 5 இடை உயர் நிலைத் தோட்டங்களில் 4 முதல் 4½ நாட்களும் 3 தாழ் நிலைத் தோட்டங்களில் வாரத்திற்கு 3 முதல் 4 நாட்கள் வரையிலும் வேலை வழங்கப்பட்டன.

1974-ல் தோ.தொழிலாளரின் வேலை நாட்களை 'ஒழுங்கு' படுத்துவதற்கான சட்டம் ஒன்று அரசாங்கத்தினால் இயற்றப்பட்டது. இதன் படி நிர்வாகம் வருடத்திற்கு 218 நாட்கள் அல்லது மொத்தத்திற்கு 109 நாட்கள் வேலை வழங்கியாக வேண்டும். இச் சட்டம் மாதம் 18 நாளுக்குக் குறைவாமல் வேலை வழங்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தவில்லை. இதனால் விளைச்சல் கூடிய மாதங்களில் கூடிய நாட்களும் விளைச்சல் குறைச்சலான மாதங்களில் குறைவான நாட்களும் வேலை வழங்கி தோட்டத்தின் லாபத்தை அதிகரிக்க நிர்வாகத்திற்கு கூடுதலான வாய்ப்பை இச் சட்டம் கொடுத்துள்ளது. இதனால் வேலை குறைவாயிருக்கும் மாதங்களில் தொழிலாளர் தோட்டத்திற்கும் வெளியிருக்கும் கடன் பட நேரிடுகிறது.

இதைவிட தோட்டத்துறையில் ஆண் பெண் என்ற பால் அடிப்படையில் சம்பளமட்டம் வேறுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் படி ஆண்களைவிட பெண்களுக்குக் குறைவான சம்பளம் (சுமார் 20%) வழங்கப்படுகிறது. இதில் வேடிக்கை என்ன பெண்ணால் விளைச்சல் கூடிய காலங்களில் கொழுந்து பறிக்கும் வேலையில் ஆண்களும் ஈடுபடுத்தப்படுவர். (பெரும்பாலும் பெண்களுக்கே இவ் வேலை தரப்படும். தேயிலைத் தோட்டங்களிலுள்ள பெண் தொழிலாளரில் 93% கொழுந்து கொய்வோர்) ஆயினும் பெண்களுக்கு குறைந்த கூலியே கொடுக்கப்படும். எனவே ஆண்களைவிட பெண்களை ஈடுபடுத்துவது தோட்ட நிர்வாகத்திற்கு லாப கரமானது. ஆகையால் ஆண்களைவிட பெண்களுக்கே அதிக நாட்

கள் வேலை தரப்படுகின்றன. இது இன்னொரு வகையான கரண்டலாகும்.

(3) உணவு:-

காலையில் ரொட்டியும், தேங்காய்ச் சம்பலும், வெறும் சாயமும் (சிலவேளைகளில் கருப்பட்டி அல்லது சீனியுடன்) பத்து மணிக்கு மீண்டும் ஒரு சாயம், பகல் உணவு; பாண் அல்லது ரொட்டி, தேங்காய் சம்பலுடன் அல்லது சீனியுடன், இரவில் மாத்திரம் சோறு, ஒரு கறியுடன் (இறைச்சிக் கறி மாதத்திற்கு 3 தடவைக்கு மேல் கிடையாது)

இதுதான் இவர்களது சராசரி உணவு. அநேகமான நாட்களில் அரைப்பட்டினி, முழுப்பட்டினி கிடந்தே காலத்தைக் கழிக்கின்றனர். இவர்களது நாளாந்த உணவில் திசைரி இவர்கள் கடும் உழைப்பில் இழக்கும் கலோரி சக்தியை மீட்டுப்பதற்கு கூடிய சக்திகள் கிடையாது. இதனால் ஒரு தலைமுறையைவிட அடுத்த தலைமுறை குள்ளமாகவும், பலவீனமாகவும் வளர்கிறது. ஏனைய மக்கள் சமூகங்களோடு ஒப்பிடுகையில் இன்று இலங்கையில் மிகவும் உயரம் குறைவான மக்கள் மலையக மக்களே முன்னர் பருப்பும் மாசியும் இவர்களுக்கு குறைந்த விலையில் விநியோகிக்கப்பட்டது. இவற்றில் புரோட்டீன் அதிகம் தற்போது அவை வழங்கப்படாததால் இவர்களது உணவில் சேரும் புரோட்டீனின் அளவு மிகவும் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது.

இந் நிலைமைகளால் இலங்கையின் இன்று மிகக் கூடுதலான மந்த போஷாக்கு வீதம் தோட்ட துறையிலே காணப்படுகிறது.

(4) உடை:-

தோலவளிக்கொடு முறை தான் இவர்கள் இப்போது புத்தாலடைகளைக் கொண்டுள்ளனர். பழையத்தினுள்ள சிறு நகரம்

களில் துணிமணிகள் வீற்றும் கடைகள் இப்போது திறக்கப்படுகின்றன. புதிய துணிக்கடையை விட பழைய துணிமணிகள் சமந்து செல்லும் அங்காடிகளுக்கே இன்று மலையகத்தில் கிராக்கி.

இலங்கையில் வேறெந்த தொழிலாளரையும் விட கால நிலை மாற்றங்களுக்கு தோட்டத் தொழிலாளரே நேரடியாக முகம் கொடுத்து வருகின்றனர். இவர்கள் கூரையின் கீழ் வேலை செய்யவில்லை. எனவே காற்று, மழை, பனி, வெயில் ஆகிய சகல கால நிலை மாற்றங்களும் இவர்களைப் பாதிக்கின்றன. இந்த மாற்றங்களை சமாளிக்கக் கூடிய வீசேட ஆடைகள் இவர்களுக்குத் தேவை. ஆனால் அவற்றை அரசாங்கம் (தற்போது அரசாங்கமே அவர்களது முகலாளி) வழங்குவதில்லை. தோ.தொழிலாளர் அவற்றை வாங்கக் கூடிய நிலையில் இல்லை.

இது இவர்களது ஆரோக்கியத்தைப் பாதிக்கும் மற்றொரு காரணியாகும். தோ.தொழிலாளர் மத்தியில் இதயம் சம்பந்தமான புரெண்டைட்டிஸ், நியூமோனியா போன்ற நோய்களே பொதுவாகக் காணப்படுகின்றன. இதற்கான அடிப்படைக் காரணம் கால நிலையை சமாளிக்கக் கூடிய ஆடைகள் இன்மையே.

(5) வீட்டு வசதி:-

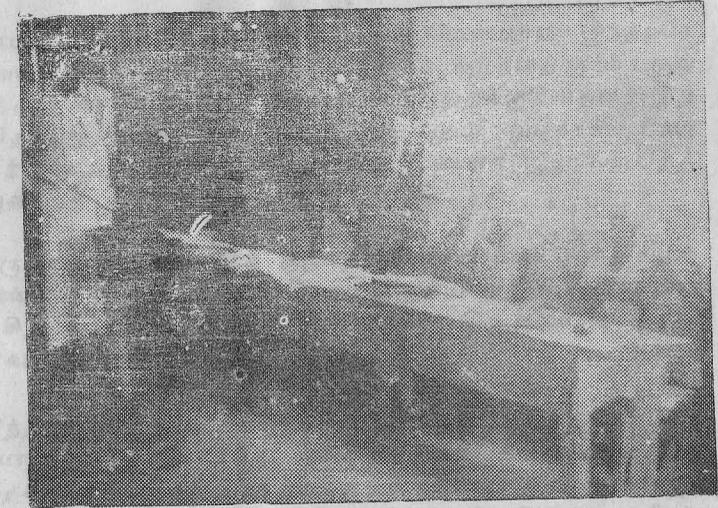
மலையகத் தமிழருக்கு வீட்டுப் பிரச்சனை கிடையாது. என் பது வசப்பு வாதிகளின் மற்றொரு பிரச்சாரமாகும். உண்மையில் இவர்களுக்கென சொந்தமான வீடுகள் கிடையா நிர்வாகத்தால் வழங்கப்படும் கைன் அறைகள் அந்த அறையில் குடியிருக்கும் குடும்பத்தில் ஆகக்குறைந்தது ஒருவர் தோட்டத்தில் வேலை செய்யா விட்டால் பறிமுதலாகும்.

(6) லைன் காம்பரன்:-

ஒரே தகரக் கூரையில் கீழ் முள்ளும் பின்னுமாக 18 முதல் 40 வரையிலான (10' X 12') 120 சதுரஅடி வஸ்தரண

லயன்களில் மலையக மக்கள்

மலையக மாணவர்களுக்கான பாடசாலை

மூள்ள அறைகளைக் கொண்டவை. காற்றோட்டமோ, சூரிய வெளிச் சமோ இல்லாத காரணத்தினால் மெழுகப்பட்ட இந்த 120 சதுர அடி காம்பராவில் தான் தோ. தொழிலாளர் வாழ்கின்றனர். இவ்வறைகளுக்கு மின்சாரம் கிடையாது. வருடா வருடம் சுண்ணாம்பு அடிப்பதற்கும், பழுது பார்ப்பதற்கும் நிர்வாகம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்கிறது. ஆனால் அப்பணம் நிர்வாகிகளின் சட்டைப்பைக்குள் போய்விடுகிறது. எமது ஆய்வின் படி 40 தோட்டங்களில் 8 தோட்டங்களில் மாத்திரமே இரண்டு வருடத்திற்கு ஒரு முறை வெள்ளை பெயருக்குப் பூசப்படுகிறது. 22 தோட்டங்களில் நான்கு வருடமாகியும் இன்னும் வெள்ளை பூசப்படவில்லை. 4 தோட்டங்களில் எப்போது சுண்ணாம்பு பூசப்பட்டது என்ற விபரம் யாருக்குமே சரியாகத் தெரியாது. ஒரு தோட்டத்தில் நான்கு லைன்களின் கூரைகளுக்கு தகரம் மாற்றுவதற்கு ஜவைசம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்தது. நிர்வாகம் அதே தகரத்திற்கு பெயிண்ட் அடித்து விட்டு அந்த தொகையை அபேஸ் பண்ணியது.

✱ மாட்டு தொழுவத்தை விடவும் படு மோசமான இந்த ஒரே லைன் அறைகளிலேதான் பெற்றோரும் கைக் குழந்தைகளும் பருவ மடைந்த பெண்பிள்ளைகளும் ஒன்றாகப் படுத்தாறங்குகின்றனர். இதனால் தொற்று நோய்கள் பரவுவது ஒரு புறம் ஒழுக்கக் கேடுகள் ஏற்படுத்தற்கும் இது ஒரு ஊற்று மூலமாக இது மறுபுறத்தில் அமைந்து விடுகிறது.

★ திருமணமானதும் புதுக் குடும்பத்திற்கு தனி லைன் அறை வழங்க வேண்டும் என சட்டமிருக்கிறது. ஆனால் சில தோட்டங்களில் இந்த சிறு அறையையே சாக்கினால் பிரித்து இரு குடும்பங்களுக்கு நிர்வாகம் கொடுத்துள்ளது.

✱ இந்த லைன் முறை மனிதன் வாழ்வதற்கு ஏற்றதல்ல. என மாறி பாறி வந்த அரசாங்கங்களும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. பல சர்வதேச நிறுவனங்கள், ஐ. நா. ஸ்தாபனங்கள் உட்பட இந்த அறைகளை கண்டித்துள்ளன. ஆய்னும் 1950களில் இத்தகைய லைன்

நெகல்வ கமலம், சென்னை

லீகலாய காக்லூசர்மனாய கமலம்

அறைகள் கட்டுவதைத் தடை செய்யும் சட்டத்தை அரசாங்கம் நிறைவேற்றிய போதும் கூட இதுவரை(1981ல்) புதிதாக வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் வேலை 32 வருடங்களாகியும் 0,2வீதம் கூட பூர்த்தியாக்க வில்லை. சில லைன் அறைகளில் 17 பேர் வாழ வேண்டிய தூர்ப்பாக்கியமான நிலைமைக் காணப்படுகிறது.

★ 1973ல் மேற்கொள்ளப்பட்ட நுகர்வோர் நிதி பற்றிய ஆய் லின் பிறகாரம் நகரப் பகுதியில் 35% வீதமான வீடுகளி லும் கிராமப் புறங்களில் 35%மான வீடுகளிலும் அளவுக்கதிக மான ஆட்கள் வசத்து வந்தனர். ஆனால் தோட்டத்துறையில் மாத்திரம் இது 75% வீதமாகக் காணப்பட்டது.

✽ சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஒரு லைன் அறை உடைந்து விழுந்ததால் 40 பேர் உயிரிழந்தனர். என்று "பெண்ணின் குரல்" கூறுகிறது.

✽ 74ம் ஆண்டளவில் தொண்டமானுக்குச் சொந்தமாயிருந்த டெவன் தோட்டத்தில் ஏற்பட்ட சிறு மண் சரிவுக்கே இரு லைன் டுகள் அள்ளப்பட்டுவிட்டன. 16 பேர் அகால மரண மடைந்தனர். அவ் இரு லைன்களும் உறுதியாகக்கட்டப்பட்டிருந்தால் கூட அவ் வயிர் இழப்பு நேர்ந்திருக்காது.

★ சர்வதேச நிறுவனம் ஒன்று நுவரெலியா தேர்தல் தொகு தியில் உள்ள தங்கக் கெலை என்ற கோட்டத்தில் தோட்ட தொழிலாளருக்கென சில வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்தது. ஆனால் கட்டிடவேலை பூர்த்தியானதும் (1981)இல் நிர்வாகத்தினதும் சில இனவாத அரசியல் வாதிகளினதும் அனுசரணையுடன் வெளியாட் கள் (நிங்களாவர்கள்) பல வந்தமாக குடியேறினர். பல தொழிற் சங்கங்களும் (இ. தொ. கா உட்பட) ஸ்தாபனங்களும் இதற்கெ கிராக நடவடிக்கை எடுத்தன. ஆயினும் எதுவித பயனும் ஏற்படவில்லை.

✽ அரசாங்கம் நாடெங்கும் மாதிரிக் கிராமம் அமைத்து வீடற் றேக்கு வீடுகள் அமைத்துக் கொடுப்பதாக கூறுவது. ஆனால் இந்தத் திட்டத்திலும் மலையக தமிழ் தொழிலாளருக்கு பார பட்சம் வெளிப்படையாகக் காட்டப்படுகிறது. மலையக தமிழ் மக் களுக்கென ஒரு மாதிரிக் கிராமம் நுவரெலியா தேர்தல் தொகு தியில் கொட்டகலைக் கருகில் அமைச்சர் இரு. செளமியமூர்த்தி தொண்டமானால் அவரது பெயரில் (செளமியபுரம்) அமைக்கப் பட்டுள்ளது. அதில் கூட தோட்ட தொழிலாளருக்கு ஒரு வீடு தானும் கிடைக்கவில்லை. உத்தியோகத்தவர்களுக்கும் தோட்ட சேவையாளருக்குமே அவை கிடைத்துள்ளன. இங்கு குடியிருப்பவர் பெரும்பாலும் தமிழர் என்பதால் இந்த மாதிரிக் கிராமத்திற்கு இதுவரை தொண்டமான் முயன்றும் கூட மின்சாரம் வழங்கப்பட வில்லை.

இறுதியாகக் கூறப்பட்ட இரு விபரங்களிலிருந்து அரசாங்கம் மலையக மக்கள் விடயத்தில் கடைப்பிடிக்கும் இனவாதக் கொள் கை தொளிவாகிறது. அது மாத்திரமல்ல தோட்ட புறங்களில் இன்று அமைக்கப்படும் மாதிரிக்கிராமங்கள், வடக்கில் இடம் பெறும் திட்டமிட்ட குடியேற்றத் திட்டத்தைப் போலவே இன வாதத்தின் அடிப்படையில் சிங்கள குடியேற்றங்களை நிலவு வதாகவே உள்ளன.

(6) சுகாதாரம்:-

சத்தில்லாத உணவு, கந்தலான உடை, அறியாமை, லைன் காம்ப்ராக்கள்- ..... இந்நிலையில் சுகாதாரமும் செளக் கியமும் இம்மக்களிடையே எவ்வாறிருக்கும் என்பதை அதிகம் விளக்க தேவையில்லை.

எமது ஆய்வின் படி 40 தோட்டங்களில் 8 லில் மாத்திரமே மல சல கூடங்கள் பயன் படுத்தக் கூடிய நிலையில் இருந்தன. 31 தோட்டங்களில் தொழிலாளர் தேயிலைத் தோட்டங்களையும்,

16 தோட்டங்களில் நீரோடைகளைப் பற்றி, 5 தோட்டங்களில் ஆறுகளையும் மலசல கூடங்களாகப் பயன்படுத்தினர். எல்லா தோட்டங்களிலும், வீட்டு முற்றங்கள் சிறுவர்களால் மலசல கூடமாக்கப்பட்டிருந்தன. இங்கு 243 பேருக்கு ஒரு மலசல கூடம் என்ற விகிதத்தில் காணப்பட்டது 71% வீதமான மலசல கூடங்கள் பயன்படுத்தக் கூடிய நிலையில் இருக்கவில்லை. இங்கு விநியோகிக்கப்படும் நீரின் தூய்மையைப் பற்றி எவரும் உத்தரவாதமளிக்க முடியாது. 42 குடும்பங்களுக்கு ஒரு தண்ணீர் குழாய் என்ற விகிதத்தில் அமைந்திருந்தது. இதனால் காலையில் வேலைக்குச் செல்வதற்கு முன்னர் குழாய்களில் மக்கள் அலை மோதுகின்றனர். "ஒய்வுப்பெற்ற" வயோதிபர்கள் தகரத் தொட்டிகளில் நீரை சேகரித்து உதவுவதால் எல்லாருக்கும் குடிப்பதற்கு நீர் கிடைக்கிறது, ஆனால் குளிப்பதற்கும் துணிதூவைப்பதற்கும் ஆறுகளுக்கும் அருவிகளுக்கும் சில சமயங்களில் வேலை தூரம் செல்ல வேண்டியுள்ளது. இதனால் பெண்களுக்கு விடுமுறை நாட்களில் கூட ஒய்வு கிடைப்பதில்லை. விருத தேடுவதற்கும் குளிப்பதற்கும் நேரம் சரியாகிவிடுகிறது."

மருத்துவவசதி:

ஆய்வுக் குடும்படுத்தப்பட்ட 40 தோட்டங்களில் 8ல் மாதிரியும் டிஸ் பென்சரிகள் இருந்தன. அதில் ஒரு மருத்துவராவது M.B.B.S.படித்தவராக இருக்கவில்லை. அவற்றில் 4 டிஸ் பென்சரிகளிலிருந்து தோ. தொழிலாளரைவிட அயலில் இருந்த நகரத்து வர்த்தகர்களும் உத்தியோகத்தரும் கூடுதலான சேவையைப் பெற்றனர். தோட்ட தொழிலாளருக்காக விநியோகிக்கப்படும் மருந்துகளை இவர்களுக்கு வழங்கி டிஸ் பென்சர்கள் நல்ல வருவாய் பெற்றனர். ஒரு மருத்துவர்களுக்கு சிதைத்தல் போன்ற காரியங்களுக்கு பெயர் போனவராக இருந்தார்.

3 தோட்டங்களில்கட்டரை விட மருந்து கலப்பவர் 'கைராசிக்காரர்' எனக் குறிப்பிட்டனர். எல்லா டிஸ்பென்சரிகளிலும் கை

வஞ்சம் கொடுப்பவருக்கே தரமான மருந்து கிடைத்தது. பெரும்பாலான டிஸ்பென்சரிகளிலிருந்து தோட்டத் தொழிலாளருக்காக வழங்கப்படும் மருந்துகள் கள்ளச் சந்தையில் விற்கப்படுகின்றன.

* அரசாங்க இலவச ஆஸ்பத்திரியின் கதவுகள் தோ. தொழிலாளரைப் பொறுத்தளவில் மூடப்பட்டுள்ளன. தோட்ட நிர்வாகத்தின் கடிதமின்றி தோ தொழிலாளர் அரசாங்க ஆஸ்பத்திரிகளில் அனுமதிக்கப்படமாட்டார்கள். தோட்ட நிர்வாகத்தின் அனுமதியுடன் அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை பெறும் ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கு தினம் ஒன்றுக்கு 3/50 வீதம் நிர்வாகம் கட்டணம் செலுத்தியாக வேண்டும். 1912ம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட மருத்துவ சட்டத்தின் பிரகாரமே இம் முறை அமுலிலிருந்து வருகிறது. இச்சட்டத்தின் படி 35 சதமாக இருந்த கட்டணத்தை கடந்த அரசாங்கம் 3/50 ரூபாவாக உயர்த்தியது. ஆனால் தோட்ட தொழிலாளரின் மருத்துவ நலனுக்காக ஒதுக்கப்படும் 50 சதம் (1912ம் ஆண்டு சட்டத்தின் படி) மாத்திரம் உயர்த்தப்படவில்லை.

* டென்மார்க் நாட்டைச் சேர்ந்த சமூகவியலாளர் டாக்டர் சார்ல்ஸ் பெண்ட்லே (Dr. Charles Pendley) 40 தோட்டங்களில் 1982ம் ஆண்டு தாம் நடாத்தி முடித்த ஆய்வின் அடிப்படையில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்; "மந்த போசாக்கு" தோட்டத்துறையில் கர்ப்பவதிகளின் மத்தியில் சர்வ சாதாரணமாகக் காணப்படுகிறது. மந்த போசாக்கு இன்று தோட்டப்புற மக்கள் எதிர்நோக்கும் பாரதூரமான பிரச்சினைகளில் ஒன்று.

* பிரசவ கால நலன்கள் அவர் கூறுகிறார் "பிரசவம் சம்பந்தமான சட்டங்கள் பிரசவத்திற்கு முன்னர் இருவாரங்களும், பிரசவத்திற்கு பின்னர் இரு வாரங்களும் வழங்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது. ஆனால் பிரசவத்திற்கு இரண்டு மூன்று நாட்கள் வரை வேலை செய்துவிட்டு பிரசவமான ஒரு சில நாட்களில் வேலைக்குத் திரும்புவது பற்றிய புகார்கள், வெகுசகஜமாக உள்ளன."

* இத்தகைய காரணங்களால் தோட்ட தொழிலாளரின் சிலைமை மோசமாக உள்ளதை பின்வரும் புள்ளி விபரங்கள் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றன.

I. சிசு மரணம்:- பிறக்கும் 1000 குழந்தைகளுக்கு		
ஆண்டு	நாடுமுழுவதும்	தோட்டத்துறை
1969	52.7	110.00
1979	48.0	114.3

II. பிரசவத்தின் போது தாய் மரணம் (1000க்கு)		
நாடுமுழுவதும்	தோட்டத்துறை	
1.5	2.7	

III. கற்பிணிகள் மரணம் (1000க்கு)		
நாடுமுழுவதும்	தோட்டத்துறை	
56	144	

IV. ஆயுட்காலம்:-		
நாடுமுழுவதும்	தோட்டத்துறை	
66.1	53.1	
ஆண்:- 64.2	50.1	
பெண்:- 67.2	54.1	

V. ஒரு லட்சம் மக்களுக்கு மருந்து சேவையில் நாடுமுழுவதும் சராசரி 25.7 டாக்டர்களும் 50.8 தாதிகளும் என்ற வீதத்தில் உள்ளனர். ஆனால் மலையக தொழிலாளர் வாழும் மாகாணங்களில் இவ்வீதம் மிகக் குறைவாக உள்ளது.

மாகாணம்	டாக்டர்	தாதிகள்
மத்திய	15.2	29.5
சப்பிரகமுவ	13.4	4.6
ஊவா	13.2	24.1

பிள்ளைக் காம்பரா:-

இது உண்மையில் தோட்டத் தொழிலாளரின் பிள்ளைகளுக்கான சேவையாக அல்லாமல் வேலைக்குச் செல்லும் தாய்

மார்களின் தடையை நீக்கி சுரண்டலை எளிதாக்கும் ஒரு ஏற்பாடாகவே உள்ளது. பெரும்பாலான பிள்ளைக் காம்பரா தோட்ட துறைமாரின் மாட்டு தொழுவத்தை விடவும் மிக அசுத்தமாக உள்ள. இங்கே ஆணவம் பிடித்த ஆயா, ஒருத்தி இருப்பான். அவளிடம் தம் குலக் கொழுந்தை ஒப்படைத்து விட்டு தாய் மார்கள் வேலைக்குச் செல்வார்கள். பால் கொடுக்க வேண்டிய நேரத்தில் வியர்வை சிந்த ஒடோடி வந்து பால் கொடுப்பார்கள். குழந்தை தாயின் பாலுடன் வியர்வையும் அருந்தி வளர்கிறது. தற்போது தாதியாக பிற இனத்தவர் குறிப்பாக சிங்களவர் நியமிக்கப்படுவது இம் மக்களிடையே அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியிருப்பதில் நியாயம் இருக்கிறது. டாக்டர் பென்ட்லே அதுபற்றிக் கூறுகிறார். "பிள்ளைக் காம்பராவை பயன்படுத்துவோருக்கு ஆயாவின் மனோபாவம், மொழி, சாகியம் ஆகிய காரணங்கள் அவளை ஏற்றுக்கொள்ள விடாமல் தடுக்கிறது. பெற்றோருக்கு அவள் மீது நம்பிக்கை சிடையாது. குழந்தைகளுக்கோ அவளது பேச்சிலோ சாரீரீதியிலே தொடர்பு சிடையாது. அவளது இன வேறுபாட்டை விட மொழியாற்றலும் தொழிலில் காட்டும் மனோபாவமே பிரதானமாக விமர்சனத்துக்குள்ளாகின்றன. இந்த பிள்ளைக் காம்பராவுக்கு சர்வதேச நிருவணங்கள் வழங்கும் பால்மா, திரிபோஷா ஆகியவை கள்ளச் சந்தைக்கு போகின்றன. குழந்தைகள் மந்த போசாக்கில் வாடுகின்றன.

(8) கல்வி:-

மலையகத் தொழிலாளரின் கல்வி பற்றி தனியானதொரு நூல் வெளியிடலாம். எமது "இலவசக் கல்வியின்" லட்சணத்தையும் அதில் நிலவும் வர்க்கத் தன்மையையும், படம்பிடித்துக் காட்ட இதைவிட சிறந்த தலைப்புக சிடைக்காது. இருப்பினும் இந்நூலின் நோக்கத்தையும் அளவையும் கருத்திற் கொண்டு சில விபரங்களை மாத்திரம் இங்கு தருவோம்.

I. 16.5.1983 மார்ச் 6 மணி வானொலிச் செய்தியில் அமைச்சர் திரு. காமினி திசாநாயக்காவின் கூற்றுப்படி இலங்கையில்

IV எமது ஆய்வின்படி தோட்ட துறையில் 38.8% வீதத்தினருக்கு (ஆண் 27.9%, பெண் 49.8%) கையெழுத்துத் தானும் வைக்கத்தெரியாது. 33.4 வீதத்தினருக்கு (25.6% ஆண் 41.2% பெண்) கையெழுத்து மாத்திரமே வைக்கத் தெரியும் எழுத வாசிக்கத் தெரியாது. எனவே 72.2% வீதத்தினர்கல்வியறிவற்றோர்.

V இத்தகைய பயங்கரமான நிலமைக்கு காரணம்; தோட்ட தொழிலாளியாக இருப்பதற்கு கல்வி அவசியமில்லை எனும் நிலைப் பாடாகும் இன்னொரு வீதத்தில் பார்த்தால் சிறந்தகல்வி வசதி அளித்தால் எதிர்காலத்தில் 'சிறந்த' (கல்வி அறிவற்ற) தொழிலாளரை இழக்க நேரிடும் 1907ம் ஆண்டு மலையகத் தொழிலாளருக்கான கல்வியின் நோக்கத்தை சபாரிசு செய்த முதலாவது கொய்ஷன் (Burrous Commission) தோட்ட தொழிலாளருக்கு வாங்கும் சம்பளத்தை சரிபார்த்து கையெழுத்திடும் அளவிற்காவது அடிப்படை கல்வி வழங்க வேண்டும் என்று கூறியது இதே நோக்கத்தோடு கூடிய கல்வியைத் தான் இன்றளவும் அரசாங்கம் மலையக தொழிலாளருக்கு வழங்கி வருகிறது அதற்குமேல் கல்வி கற்பதை திட்டமிட்டே தடுத்து வருகிறது என்பதை பின்வரும் உண்மைகள் நிரூபிக்கின்றன.

I 1981-ல் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் (இங்குதான் 30% வீதமான மலையகத் தமிழர் அடர்த்தியாக வாழ்கின்றனர். முழு சனத் தொகையில் இங்கு 47% வீதத்தை ஆக்குகின்றனர். கொண்டமான் அவர்களும் இப்பகுதியிலிருந்து நான் பாராளுமன்றத்திற்கு தெரிவு செய்யப்படார். அரசியல் பெரும் தலைகளான திருவாளர்கள் அநுரா பண்டாரநாயக்க; காமினி திசாநாயக்கா ஆருவரும் கூட இத்தேர்தல் தொகுதியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தமிழ் பாடசாலைகளை கல்வியமைச்சு 10 மில்லியன் ரூபாவை ஒதுக்கியது. அதே காலத்தில் அவசர கால சட்டத்தை அமுல்படுத்த அரசாங்கத்திற்கு நாளொன்றுக்கு 11 மில்லியன் செலவானது. ஆனால் அதில் ஒரு சதம் கூட செலவிடப்படாமல் 10 மில்லியன் ரூபாயும் திறைச்சேரிக்கு நுவரெலியா கல்வி இலாக்

கல்வி அறிவுள்ளோரின் தொகை 82% வீதம். ஆனால் தோட்ட தொழிலாளர் மத்தியில் இதுதலை கீழாக உள்ளது. இவர்களில் 80% சத வீதமானோர் கல்வியறிவு இல்லாதோர்.

தோட்ட துறையில் 5 வயதிற்கும் 16 வயதிற்கும் இடைப்பட்ட கல்வி வயதில் 66.7 வீதத்தினர் பாடசாலை செல்வதில்லை. இதில் ஆண்கள் 51.4% பெண்கள் 72.0 வீதத்தினர். (மூலம் எமது ஆய்வு)

III கல்வி மட்டங்கள் விநிதாசாரம்

பாடசாலை செல்வோர்	நாடு		தோட்ட	
	புழுவுதும்	நகரம்	கிராமம்	புறம்
ஆரம்ப வகுப்புகள்	17.5	16.1	15.8	38.0
நடுத்தர வகுப்புகள்	44.6	37.8	45.4	51.0
ஜி.சி.சு. (சாதாரணம்) சித்தியடைந்தோர்	9.4	37.8	31.7	8.8
ஜி.சி.சு. (உயர்தரம்) சித்தியடைந்தோர்	6.6	11.0	6.3	3.3
	6.9	1.0	0.8	0.0

மூலம்: 1969/70 சமூக பொருளாதார ஆய்வு குடிசை புள்ளி விபரத் தலைக்களம்.

காவால் திருப்பி அனுப்பப்பட்டது. இதற்கு அதிகாரிகளின் தேசிய காழ்ப்புணர்ச்சியைத் தவிர வேறெதுவும் உண்மையான காரணமாக இருக்க முடியாது.

நுவரெலியா கல்வி மாவட்டத்தில் பாடசாலைகளே எண்ணிக்கையில் அதிகமாக உள்ளன. ஆயினும் வட்டாரக் கல்வி அதிகாரி (C. E. O) மட்டத்தைவிட எந்த ஒரு தமிழ் அதிகாரியும் நுவரெலியா கல்வி இலகாவில் இல்லை. அது மாத்திரமல்ல. அதில் பணிபுரியும் விகிதர்கள் பெரும்பாலானவர் தமிழ் ரல்லாதவர்.

* பல வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள் தமிழ் பாடசாலைகளின் முன்னேற்றத்திற்காக உதவி வழங்க முன் வந்த சமயங்களில் எல்லாம் இவ்வதிகாரிகளும் சில அரசியல் வாதிகளும் அத்தகைய உதவியை சிங்கா பாடசாலைகளுக்கு வழங்குமாறு வற்புறுத்திய காரணத்தால் அந்நிறுவனங்கள் தமது முயற்சியை கைவிட்டன. தற்போது தலவாக்கலை தமிழ் மகாவித்தியாலத்திற்கு இத்தகைய ஒரு வெளிநாட்டு நிறுவனம் நிதிஉதவி வழங்குகிறது. ஆனால் அதன் அன்பளிப்புக்களையும் சிபாரிசுகளையும் கூட கல்வி இலாகா, குறைத்தும் கட்டுப்படுத்தியும் பல இடையூறுகளைச் செய்து வருகிறது.

II. தமிழ் பெற்றோர்களால் கட்டப்பட்ட பாடசாலைகள். பலாத்கர்மாக சிங்களப் பாடசாலைகளாக மாற்றப்பட்டுள்ளன.

III. இலங்கை "சுதந்திரம்" பெற்ற 1948-ம் ஆண்டில் மொத்தம் 993 தோட்டப் புற பாடசாலைகள் இருந்தன. 1981 ஏப்ரல் மாதத்தில் இதன் தொகை 639 ஆகக் குறைக்கப்பட்டுவிட்டது. உள்ள பாடசாலைகள் கூட இன்று இழுத்து மூடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த அரசாங்கம் பதவியேற்ற பின்னர் ஆகக் குறைந்தது 86 மலையக பாடசாலைகளாக மூடப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் 10-ம் வகுப்பு வரை பாடம்

நடத்தப்பட்ட பல பாடசாலைகளும் அடங்கும். ஆசிரியர் இல்லை என்ற சாட்டிலே இவற்றில் பல பாடசாலைகள் பல ஆண்டுகளாக மூடப்பட்டுள்ளன.

IV தோட்டப் புற பாடசாலைகளில் 5-ம் வகுப்பு வரையுடைய படிப்பிக்கப்படுகின்றன. அநேகமாக ஒரு ஆசிரியரே முழு வகுப்பிற்கும் பாடம் நடத்துவார் எண், எழுத்து, வாசிப்பு, ஆகிய மூன்று பாடங்களுடன் சமயமும் போதிக்கப்படும். 1982 மார்ச் சில் வலப்பனை தேர்தல் தொகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு ஆய்வின் படி அங்கு மாத்திரம் இத்தகைய ஒரு ஆசிரியர் கொண்ட 5-ம் வகுப்பு பாடசாலைகள் 8 இருந்தன. அதில் ஒரு ஆசிரியருக்கான மாணவர் விகிதம் 113.25 ஆக இருந்தது. இந் நிலையில் அந்த ஆசிரியர் 5 வகுப்புக்களைச் சேர்ந்த 113 பிள்ளைகளுக்கு படிப்பிக்க முடியுமா? முடியாது. வேண்டுமானால் வெளியே உள்ள தேயிலைச் செடிகளை பிள்ளைகள் சேதம் செய்யாமல் கண்காணிக்கலாம். இந்த ஒரு ஆசிரியர் வீவில் இருக்கும் போதெல்லாம் பாடசாலை மூடப்படும். இன்று மலையகத்திலுள்ள பாடசாலை பெயரளவிலாவது இயங்க வேண்டுமானால் அவசாரமாக 3500 ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் அரசாங்கத்தின் மனோபாவத்தை தான் '402' ஆசிரியர்கள் நியமனத்தை ஆறு ஆண்டுகாலமாக இன்னமும் கொடுத்து வருவதில் இருந்து அறிய முடிகிறதே.

V. இலங்கையில் மொத்தம் 67 மத்திய மகாவித்தியாலங்கள் உள்ளன. தோட்டத்தொழிலாளரின் பிள்ளைகளுக்கென ஒரு மத்திய மகாவித்தியாலம் தானும் கிடையாது.

(9) தேசிய மயமாக்கப்பட்டதன் பின்னர் உருவாகியுள்ள புதிய பிரச்சினைகள் :-

I. நிலச்சீர்திருத்தம், காணிப்பங்கிடு, நட்சா, பொருளாதாரம், கிராமிய தோட்ட ஒன்றிணைப்பு, காடு வளர்ப்பு போன்ற

வெற்றி பெறாத பல்வேறு திட்டங்கள் மூலம் மலையகத் தொழிலாளரை அழித்தொழிக்கும் வேலையைத்தான் இரு அரசாங்கங்களும் செய்து வருகின்றன என்ற ஜயம் பலர் மத்தியிலும் இன்று எழுந்துள்ளது.

* காணி பங்கீடு என்ற பெயரில் சொய்சி தோட்ட தொழிலாளரை பலாத்காரமாக அன்றைய அரசாங்கம் வெளியேற்றிவிட்டு கிராம வாசிகளுக்கு கொலனி ஒன்று அமைத்துக் கொடுத்தது. இங்கு குடியேறியவர்களின் நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமாக உள்ளது. தேசிய உற்பத்திக்கு இக் குடியேற்றத்தினால் எந்த பங்களிப்பும் கிடையாது. அந்த வனமான தேயிலை தோட்டம் அழிக்கப்பட்டதும், மலையகத் தொழிலாளரை அநாதரவாக தெருவில் விரட்டியடிக்கப்பட்ட கொடுமையும் மாத்திரமே ஏற்பட்ட விளைவாகும். இவ்வாறு பலாத்காரமாக வெளியேற்றப்பட்ட தோட்ட தொழிலாளரின் எதிர் காலத்தைப் பற்றி எந்தவொரு ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லை. அவர்கள் தெருத்தெருவாக பிச்சை வாங்கி அலைந்தனர்.

* டெவன் தோட்டத்தைக் கொலனியாக்குவதற்கு முன்னைய அரசாங்கம் மேற்கொண்ட முயற்சி தோ, தொழிலாளர் காட்டிய எதிர்ப்பினால் பின் போடப்பட்டது. பொலிசாரின் துப்பாக்கிப் பிரயோசத்திற்கு சிவலட்சுமணன் என்ற தொழிலாளர் பலியானார். ஆனால் இன்றளவும் அந்நிலம் கைவிடப்பட்ட நிலையிலேயே உள்ளது.

* நடவடிக்கை திட்டத்தின் கீழ் இவ்வாறு ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் தேயிலைத் தோட்டங்கள் கொலனிகளாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. இங்கெல்லாம் பல தேசிய வருவாய் தேடித்தந்த தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கு 2 ஏக்கர் வீதம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை சரியான பராமரிப்பின்றி உற்பத்தித் திறனை இழந்து வருகின்றன. இவற்றில் வேலை செய்து

தொழிலாளர்கள் பொலிஸ் பலத்தாலும், வன்செயல் தூண்டப்படும் (உ-ம்: நாவலப்பிட்டி, கபரகல்ல) பலாத்கரமாக அப்புறப்படுத்தப்பட்டனர்.

* தற்போது இந்த அரசாங்கம் வெவ்வேறு பெயர்களில் இந்த விதமான காரியத்தை நாசக்காக செய்து வருகிறது. மாதி ரீக் கிராமம் என்ற பெயரில் தேசிய இன உறவுகளை பாதிக்கக்கூடிய குடியேற்றங்களை நிறுவி வருகிறது.

* காடுகளை மீள உருவாக்கும் திட்டம் என்ற கவர்ச்சிகரமான பெயரில் இந்த காரியத்தை எவ்வளவு வெளிப்படையாகவும், நாசக்காகவும் செய்து வருகிறது என்பதை கிணிகத் தோட்டங்களும் வட்டவளைக்குமிடையில் சுற்றுலா செல்லும் எவரும் அறியமுடியும். காடு வளர்ப்புக்கென பல தோட்டங்கள் இப்பகுதியில் கைவிடப்பட்டன. தோட்ட தொழிலாளர் பல்வேறு விதமாக வெளியேற்றப்பட்டனர். ஆனால் இந்த காடுகளுக்குப் பதிலாக "அத்துமீறிப்" கிராம வாசிகளின் குடியேற்றம் தான் புதிது புதிதாக முளைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

* நகர விரிவாக்கத் திட்டம் கூட தோட்டப்புற நகரங்களை "சிங்கள மயம்"படுத்தி வருகிறது (இன்று பல மலையக நகரங்கள் சிங்கள மயமாக்கப்பட்டு விட்டன. இதற்கு நல்ல உதாரணம் மெனிக்ஹின்ன. இந்நகரம் முன்னர் ஒரு "தமிழ் நகரமாகத்" திகழ்ந்தது. 1958 வன்செயலி ருந்து படிப்படியாக இந்நிலமாறி 1977 வன்செயலுடன் கடைசி "தமிழ் முதலாளியும்" வெளியேற்றப்பட்டு விட்டார். இன்று இது "தூய சிங்கள நகர"மாக மாறி விட்டது.

II. முன்னர் தோட்டத்துறையில் துரை வெளிநாட்டவனாகவும், கங்காணி, கணக்கப்பள்ளி, கிளார்க் அனைவரும் பெரும்பாலும்

மலையகத் தமிழராக அல்லது தமிழ் பேசும் தேசிய இனமாக இருந்தனர். இதனால் தோட்ட தொழிலாளருக்கும் நிர்வாகத்திற்கும் இடையே ஏற்பட்ட சகல பிணக்குகளும் தகராறுகளும் வகுப்பு வாதத்தை தோற்றுவிக்கவில்லை ஆனால் நிலைமை மூன்று மாறி வருகிறது. தற்போது தோட்டத்துரையாக அரசியல் வாதிகள் அரசியல் வாதிகளுடன் நேரடி தொடர்பு உடையவர் அல்லது அரசியல் வாதிகளின் நெருங்கிய உறவினர்கள் (பெரும்பாலும் சிங்களவர்கள்) நியமிக்கப்படுகின்றனர். சுப்பவைசர் போன்ற நேரடியாக தொழிலாளரைக் கையாளும் பதவிகளும் சிங்களவர்களிலிருந்தே நிரப்பப்படுகிறது. இதனால் தொழிலாளருக்கும் நிர்வாகத்திற்கு மிடையே நிகழும் சாதாரண தொழில் தகராறு கூட இனவாதசாயம் பூசப்பட்டு தோட்டத்திற்கு வெளியேயுள்ள சிங்கள மக்களைத் தூண்டி விட்டு தோட்ட தொழிலாளரை தாக்குமளவுக்கு பூதாகரமாகிவிடுகிறது. இத்தகைய துரதிஷ்ட வசமான சம்பவங்கள் இன்று மலையகத்தில் சர்வசாதாரணமாக நடைபெறுகின்றன.

III தோட்டப் புறத்தில் நீண்ட காலமாக வாழ்ந்து நிரந்தர தொழிலாளராக மாறிவிட்ட சிங்கள மக்கள் இன வாதத்தை தூண்டும் பணியில் ஈடுபடுவதில்லை. மாறாக தொழிலாளர் என்ற முறையில் ஐக்கியப்பட்டு சகல போராட்டங்களிலும் முன்னணி வகிக்கின்றனர். சிலர் தொழிற் சங்க கிளைகளில் பதவிகளும் வகிக்கின்றனர். 77 ஆகஸ்ட் வன்செயலின் போது இரத்தினபுரி பகுதியில் ஒரு தோட்டகமிட்டித் தலைவராகவிருந்த சிங்களத் தொழிலாளி ஒருவர் மலையக தமிழ் பெண் ஒருத்தியை கற்பழிக்க முயன்ற தனது தம்பியை தனது கையால் வெட்டிய உணர்ச்சி ததும்பும் சம்பவம் ஒன்று நடைபெற்றது. ஆனால் இன்று அரசாங்கம் திட்டமிட்டே கிராம வாசிகளை "கைக்காசு" வேலைக்கு தோட்டங்களில் பரவலாக ஈடு படுத்தி வருகிறது. இவர்கள் கிராமத்தில் வாழ்கின்றனர். பெரும் தோட்டங்களில் பண்புகின்றனர். தேசட்ட தொழிலாளர்(சிங்களவர் உட்பட) வேலை நிறுத்தம் போன்ற போராட்டங்களில் ஈடுபடும் போது இவர்கள்

கருங்காலிகளாக வேலையில் ஈடுபடுத்தப் படுவதுடன் தேசியவாதத்தால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு "சிங்கள" நிர்வாகத்தை பாதுகாக்கும் பிற்பாக்கு பட்டாளமாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றனர்.

10) சனத்தொகை:-

இவங்கையின் சனத்தொகை அதிகரிப்பு வீழ்ச்சி, பற்றிய விபரம். தேசிய இனத்தொகுதிவாரியாக கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

தொகுதி	1971ல் ஆட்களின்		1981ல் ஆட்களின்		அதிகரிப்பு வீழ்ச்சி	
	தொகை	வீசம்	தொகை	வீசம்	வீசம்	வீசம்
சிங்களவர்	9,146,679	71.9	10,985,666	74.0	20.11	—
இல. தமிழர்	1,415,567	11.1	1,871,535	12.6	32.21	—
மலையகத் தமிழர்	1,195,368	9.4	825,233	5.6	—	30.96
இல. முஸ்லிம்கள்	824,291	6.5	1,056,972	7.1	28.23	—

1971 ல் மலையகத் தமிழரின் தொகை சுமார் 12 லட்சம் இது 1981ல் 8 இலட்சமாக (30.96%) குறைந்துள்ளது. ஏனைய தேசிய இனங்கள் 20 வீதத்திற்குக் குறையாமல் அதிகரித்துள்ளன. இந்த அதிகரிப்பு வீதத்தையும் கூட்டினால் 51% வீதம் மலையக தமிழரின் அதிகரிப்பில் வீழ்ச்சி காணப்படுகிறது. இதற்கான காரணமாக புள்ளி விபரத் திணைக்களம், பிரஜா உரிமை பெற்ற 'இந்திய' தமிழர் கணிசமான தொகையினர் தம்மை குடிசன மதிப்பீட்டின்போது இலங்கையர் எனக் கூறியதாக குறிப்பிடுகின்றது. இலங்கைத் தமிழர் தொகுதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அசாதாரண, நிகழ்முடியாத அதிகரிப்பை ஆராயும் போது இக் கூற்றில் உண்மைபிரப்பதை ஒத்தக் கொள்ளத்தான் வேண்டும் ஆனால் இந்த வீதம் (இலங்கைத் தமிழரின் அதிகரிப்பு வீதத்திலிருந்து சராசரியை கழித்தால்) 12% வீதத்தை தாண்ட முடியாது. அவ்வாறு பார்த்தாலும் மலையகத் தமிழரின் சனத்தொகையில் 39% வீதம் வீழ்ச்சி காணப்படுகிறது.

★ இவ் வீழ்ச்சிக்கு ஒரு பிரதான காரணமாக "ஸ்ரீமா-சாஸ்திரி" ஒப்பந்தத்தின் கீழ் இவர்களில் பெரும் தொகையினர் நாடு கடத்தப்படுதல் இருந்தாலும் மற்றொரு முக்கியமான காரணமும் இருக்கிறது. அது தான் இந்த தேசிய இனத்தவரை அழித்தொழிக்கும் அரசாங்கத்தின் கொள்கை. நிர்வாகத்தின் மூலமும் தோட்ட டாக்டர்கள் மூலமும் (குடும்பத்திட்டத்திற்குள்ளாகும் ஒவ்வொரு தோட்டதொழிலாளருக்கும் தோட்ட டாக்டர்களுக்கு அரசாங்கம் கமிஷன் கொடுக்கிறது) தோட்ட தொழிலாளர் மத்தியில் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு திட்டத்தை தீவிரமாக அமுல் நடத்தி வருகிறது இதற்கு நல்ல உதாரணம்:- தங்கக்கெலை (கலவாக்கெலை பகுதியில்) இந்த இரு திருமணமாகாத வாழிபர்கள் தோட்ட டாக்டர்களின் தூண்டுகலால் கருந்தலை அறுவைச் சிகிச்சைக்குள்ளான அதிர்ச்சியுட்டும் சம்பவம் நடைபெற்றுள்ளது.

★ பொருளியல் நோக்கு (மார்ச் 1985, பக். 19) இகளை நிரூபிக்கும் மற்றொரு புள்ளி விபரத்தை வெளியிட்டது 1974-இல் எல்லா இனத்தவர்களிடையேயும் ஜனத்தொகை வளர்ச்சி 1973 இன் 1000க்கு 20.3 என்பதிலிருந்து 1974-ல் 18.5 ஆகக் குறைந்தது. இந்திய கமிஷனின் ஜனத்தொகை வளர்ச்சி வீதம் 1973-ல் 14 இலிருந்து 1974-ல் 7.1 (சரிபாதி) ஆகக் குறைந்தது என்று குறிப்பிட்டது.

(1) தேசிய இன அடக்கு முறை:-

மேற்கூறிய சகல துறைகளிலும் மலையக மக்கள் மீது தேசிய இன அடக்குமுறை பிரயோகிக்கப்படுவதை உணரலாம். அவற்றைவிட நேரடியான வெளிப்படையான தேசிய அடக்குமுறைக்கும் இவர்கள் முகங்கொடுத்து வருகிறார்கள். அவற்றை இனிப்பார்ப்போம்.

I. வன்செயல்கள்:- 1977, 81 வன்செயல்கள், பிரவுன்லோ சம்பவம், டெல்டா சங்கவாரி தோட்டச் சம்பவம் போன்ற காட்டுமிராண்டித்தனங்களை அதிகமிங்கே விபரிக்கத் தேவையில்லை. சில விபரங்களை மாத்திரம் தருவோம்

★ 1977 ஆகஸ்ட் வன் செயல்களை போரா? சமாதானமா? என்று இந்த அரசாங்கமே உத்தியோக பூர்வமாக பிரகடனப்படுத்தியது. 1700க்குமிகமான மலையக மக்கள் அடிகளாகிய இச் சம்பவத்தை விசாரிக்க 'சன்சேலி கொமிஷன்' நியமிக்கப்பட்டது. அந்த கொமிஷன் என்னவானது என்பதை விசாரிக்க இன்னொரு கொமிஷனை அரசாங்கம் நியமித்தாலும் ஆச்சரியமில்லை. தமது உடமைகள் அனைத்தையும் இழந்து அநாதரவான இம் மக்களுக்கு எந்த ஒரு நிவாரணத்தையும் அரசாங்கம் வழங்கவில்லை. மாறாக ஆந்த அடிகளுக்கு மனிதாபிமானத்துடன் நிவாரண உதவி

வழங்கிய தொண்டர் ஸ்தாபனங்களை அழித்தொழித்து வருகிறது.

* 1981 வன்செயல் கூட அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில்லாத ஒரு சில அமைச்சர்களினால் திட்டமிட்ட தூண்டப்பட்டது என்பது யாவரும் அறிந்த இரகசியம். இதன் பின்னணியில் இருந்ததாக பெரிதும் பொதுமக்களால் சந்தேகிக்கப்படும் இரத்தினபுரி எம். பி. புஞ்சிநிலமே அவர்கள் இது தொடர்பாக ஒரு அனுதாபச் செய்தியை பின்னர் வெளியிட்டார். 'அண்மையில் இப்பகுதியில் நடைபெற்ற வன்செயலின் போது ஒருவரைக் கொலை செய்து அவரின் இரத்தத்தைக் குடித்ததாகவும், பல இளம் யுவதிகள் பலாத்காரமாக கற்பழிக்கப்பட்டதாகவும் கேள்வியுற்று என் மனம் மிகவும் வேதனையடைந்தது. பௌத்த மதத்தைக் கடைப்பிடிப்போர் 80% வாழும் இந்நாட்டில் இப்படியான சப்பவங்கள் நடந்தமை வருந்தத்தக்கது. (வீரசேரி செப் 24, 1981) இதன் மூலம் தமிழரை கொலை செய்து ரத்தத்தை குடிக்கும் அளவிற்கு சிங்கள மக்களின் ஒரு சாராரை தேசபக்தியின் பெயரால் வெறி கொள்ள வைப்பதில் வகுப்பு வாக அரசியல் வெற்றி பெற்றுள்ளதை தம்மையறியாமல் அவர் ஒத்துக்கொண்டார்.

இந்த வெறியாட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கும் போது "இன்டியா டூடே" (India Today இன்றைய இந்தியா) நிருபருக்கு அதி உத்தம ஜனாதிபதி ஜே ஆர். பேட்டியளிக்கிறார்.

நிருபர்:- பாதுகாப்பின்மை, அச்சம் காரணமாக தோட்டத் தொழிலாளர் இந்தியாவிற்கோ, யாழ்ப்பாணத்திற்கோ போய்விட்டா. தமிழ் தொழிலாளரில் முழுமையாக தங்கியுள்ள பெருந்தோட்டங்களை எவ்வாறு நடத்துவீர்கள்?

ஜே. ஆர்:- பிரஜைகள் அல்லாதோர் திரும்பிப் போகலாம்.

நிருபர்:- ஆனால் ஐந்து தலைமுறையாக இங்கு வாழ்ந்த பிறகு?

ஜே ஆர்:- ஆம், அவர்கள் போகத்தான் வேண்டும்.

நிருபர்:- அமெரிக்கா மண்ணில் ஒரு குடிநீரை பிறந்தால் அந்நாட்டின் பிரஜாவுரிமை தாய்க்கும் கூட வழங்கப்படவில்லை.

ஜே. ஆர் அப்படி இருக்கலாம். ஆனால் இங்கே வித்தியாசமான பிரஜாவுரிமைச் சட்டம் உள்ளது.

இதிலிருந்து அரசாங்கத்தின் மனோபாவம் புரியவில்லையா?

* 1981 வன் செயலால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு ஜனாதிபதியுடன் அமைச்சர் காமினி திசாநாயக்காவும் பாரவையிடுவதற்காகச் சென்றிருந்தார். அவரது அபிப்பிராயம் வாடுவிலையே தமிழ் ஒலி பரப்பில் பாதிக்கப்பட்டோருக்கு பரிவு காட்டுவது போலவும், சிங்களத்திலே, கூறப்பட்டது போல் நிலைமை மோசமாக இல்லை என்றும் ஒலி பரப்பப்பட்டது.

இவ்விரு வன் செயல்களிலும் மலையகத் தமிழரே பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர்.

II. மலையகத் தொழிலாளரின் வாக்குரிமையும் பிரஜாவுரிமையும் 1948/49 ல் பறிக்கப்பட்டமை. இவர்கள் மீதான அரசியல் அடக்குமுறையின் ஒரு உயர்ந்த வடிவாகக் கருதலாம்.

III. 1958-ல் வன்செயல்களில் பாதிக்கப்பட்டோரும் இவர்களே.

IV. 1964-ல் கைச்சாத்தான "ஸ்ரீமா—சாஸ்திரி" ஒப்பந்தம் மனிதாபிமானம் படைத்த சகலராலும் சண்டிக்கப்பட்டது. இரு நாட்டுத் தலைவர்களால், மந்தைகள் பங்கிடுவது போல வெறும்

எண்ணிக்கை அடிப்படையில் முடிவெடுக்கப்பட்டது. இவ் ஒப்பந்தம் இரு நாடுகளும் மலையகத் தமிழர்களை தேவையில்லாத "ஒரு உபரி" அல்லது "சுமை" என்ற கண்ணோட்டத்தை வெளிப்படுத்தின. இதன் அடிப்படையில் அன்றைய மொத்த 975 000 மலையகத் தமிழரில் 525 000 பேருக்கு இந்தியா 15 வருடங்களில் இந்தியப் பிரஜாவுரிமை வழங்குமென்றும், இலங்கை 300,000 பேருக்கு பிரஜா உரிமை வழங்குவதெனவும், மீதி 150,000 பேரைப் பற்றி பின்னர் பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்படும் என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இந்த ஒப்பந்தத்தினால் மலையக மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் சங்கடங்களும் அவலங்களும் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல அவற்றை எல்லாம் இங்கு விபரிக்க முடியாது.

* இலங்கை அரசாங்கம் 'நாடற்றவர்,' 'பிரஜா உரிமையற்றோர்' எனும் காரணங்களை காட்டி காணி பங்கிடு, அரசாங்க வீடுகள் ஆகியவற்றில் மலையக மக்களுக்கு கதவடைப்பு செய்து வருகிறது.

ஆயிரத்தில் லட்சத்தில் ஒருவராக படித்துக் கேறும் தோட்ட தொழிலாளரின் பிள்ளைகளுக்கு இதே காரணத்தால் அரசாங்க உத்தியோகம் மறுக்கப்படுகிறது.

இந்திய அரசாங்கமோ இலங்கையிலிருந்து ஈடு கடத்தப்படும் தோ. தொழிலாளரை கழித்தொதுக்கப்பட்ட பிரஜைகளாகக் கருதி பொறுப்பற்ற முறையில் நடந்து கொள்கிறது. காயகம் திரும்புவோரின் அவலத்தைப் பற்றி ஐ. டி. ஈஸ் (I. T. E. S.) ஸீரிவாண ஆய்வொன்றை நடத்தியுள்ளது. அதன் படி இந்திய அரசாங்கம் 65வீதமானவர்களுக்கு "சுய தொழில்" இல் ஈடுபடுவதற்காக ஒரு சற்று தொகை பணத்தைக் கடனாகக் கையில் கொடுத்து தனது கடமையை முடித்துக்கொண்ட உள்ளது. (72% வீதத்திற்கு ரூ 3000/ மூவாயிரம்) மாத்திரம் இவ்வாறு வியாபா

தேயிலைத் தொழிற்சாலையில் மலையகத் தோட்டத்தொழிலாளர்

தமிழகம் திரும்பிய மலையக மக்களின் கடின உழைப்பு

ரக் கடனாக வழங்கி வியாபார அனுபவமே இல்லாத அவர்களை செத்தாலும் சரி பிழைத்தாலும் சரி என தனது கையைக் கழுவிக்கொண்டுள்ளது.)

இந்தியா செவ்வோரில் 90% வீதத்தினர் இந்தியாவைப் பார்த்ததே இல்லை. அவர்களுக்கு இந்திய கிராமியச் சூழல் அந்நியமானது. எந்த ஒரு தொழில் திறனும் இல்லாத கல்வி அறிவற்ற இம் மக்கள் கையில் ஈடைக்கும் காசிலே பெரும் பருகியை சாப்பாட்டில் செலவழித்து விட்டு தொழிலின்றி வீடின்றி வருவாயின்றி பரிசாபகரமாக தெருவோரங்களில் வாழ்கிறார்கள். இவங்கையிலிருந்து இந்தியா திரும்பியோரில் 88% வீதத்தினர் வறுமை மட்டத்தின் கீழ் இருப்பதாக அவ் அறிக்கை கூறுகிறது.

“மைத்ரி” உட்பட மூன்று ஸ்தாபனங்கள் கூட்டாக மேற்கொண்ட ஆய்வின் படி மூன்று வடங்களுக்குள் தாயகம் திரும்பியோரில் 55% வீதத்தினர் வறுமை காரணமாக செத்து மடிந்துள்ளனர்.

முடிவாக மலையக மக்களின் உண்மையான நிலையை அறிந்து புரிந்து கொண்டு தமது வர்க்கச் சீக்கிரர்களுக்கு ஆரவாக சிங்கள மக்கள் குரல் கொடுப்பதை தடுத்து அவர்களுடைய ஓத்துழைப்புடன் “மலையகத் தொழிலாளரை மூர்க்கமாகக் கரண்டி லாபம் ஈட்டுவதையும், தேசிய தப்பிப்பிராயசுகை ஊட்டி வளர்த்து தனக்கெதிராக கிளர்ந்தெழும் மக்கள் சக்தியை பிளவுபடுத்தி பலவீனப்படுத்துதலையும் நோக்கமாகக் கொண்ட ஆளும் வர்க்கம் இத்தகைய பொய்மைகளை திட்டமிட்டு பரப்பி வருகிறது.”

மறுபுறத்தில் மலையகத்தைச் சேர்ந்த தனது விகாசமான கையாடகளுக்கு மந்திரிப்புகள் எனும் எலும்புத்தண்டை கொடுத்து இத்தகைய தப்பிப்பிராயசுகளை சிங்கள மக்கள் மத்தியில் மேலும் வளர்ப்பதுடன் மலையக மக்கள் மத்தியில் உருவாகும்

பொதுசன நூலகம்

போராட்டங்களை அந்தக் கையாட்களைக் கொண்டே முறியடிக்கிறது. அத்துடன் சர்வதேச அரங்கில் தனது "இனலாதத் தன்மையை மூடிமறைக்கவும், அதே கையாட்களை கவசமாக பாவித்துக்கொள்கிறது".

சிங்களவர் தம்மவர் என்று போராட்டம் வரும் போது ஆளும் வர்க்கம் அனுதாபம் காட்டுகிறதா? ஏனையதேசிய இனங்கள் மீது கொண்ட காழ்ப்பு சிங்கள மக்களுக்கு என்ன ல'பத்தை இதுவரைபெற்று தந்திருக்கிறது? சாகாமல் உயிர் வாழ்வதெப்படி என அன்றாட வாழ்க்கையுடன் போராடும் அவர்களது ஆத்திரத்தையும் அதிருப்தியையும் திசைதிருப்பத்தான் அது பயன்பட்டது. இதனால் சிங்கள மக்களுந்தான் ஏனைய மக்களைப்போலவே துயரச்சேற்றில் ஆழப் புதைகின்றனர். இதிலிருந்து ஒன்று மாத்திரம் தெளிவு:-

ஏனைய தேசிய இனங்களை ஒடுக்குவதற்கு தனது தேசிய இனத்தைச்சேர்ந்த பூர்வீகர்களுக்கு ஒத்துழைப்பு நல்கிக் கொண்டிருக்கும் வரைக்கும் சிங்கள மக்கள் தமது விடுதலையை பெறவே முடியாது.

4306

G. e

119659

